

Mataró, una ciutat multipolar

Sobiranisme; anàlisi i proposta

O ens recobrem en la nostra unitat

o serem destruïts com a poble.

Ara o mai.

- Joan Fuster

A Laia Galdon, aquella pedra sobre la qual ens vàrem recolzar en els moments difícils, allà on siguis, et recordarem amb un gran somriure.

A la meva família, si cal, amb disculpes.

Al meu germà Guillem, pels serveis prestats.

Al meu tutor Ricard Illa, el far d'aquesta obra.

A Roser Gelada, la mestressa.

Als amics i les amigues que han estat allà, per la vida compartida.

*Als professionals que m'han ajudat a elaborar aquest projecte,
gràcies per la col·laboració.*

RESUM

Les eleccions són el mirall de les societats. Un espai de propostes, de diàleg, de debat, i també d'enfrontament. Els resultats dels darrers temps en els diferents comicis d'arreu del planeta deixen entreveure una dinàmica global governada per la polarització. Les nacions del món es troben enfrontades internament, i es veuen obligades a triar entre liberals o ultranacionalistes, extrema esquerra o extrema dreta, republicans o demòcrates. Catalunya no és una excepció, i el seu particular eix és entre independentistes i unionistes. Les ideologies tenen afany de proselitisme, i tothom vol difondre i sumar adhesions al seu projecte polític. La moderació és cosa de covards, i enrere queden els vells temps on els comunistes i els democristians aconseguien arribar a acords. En aquest context, podem observar que a Catalunya hi ha municipis que s'han decantat de manera hegemònica per una opció o una altra. Vic és independentista, i l'Hospitalet se sent espanyola. Entre aquests dos pensament hi ha les identitats mixtes, sovint les més complexes.

Quan els blocs s'han tornat impermeables als discursos considerats aliens, l'únic que queda és allunyar-se dels titulars sensacionalistes i baixar al carrer, el lloc on la vida s'obre pas. En aquest sentit, cal allunyar la mirada del present per a fer una recerca calmada de la realitat. L'obra *Mataró, una ciutat multipolar* pretén realitzar una anàlisi acurada dels resultats electorals de la població, fent èmfasi en les diferències internes i els factors que determinen la intenció de vot. La nostra ciutat compta amb diverses sensibilitats que sovint coexisteixen però no cooperen entre elles. Els diversos entorns es poden copsar en tan sols pocs metres. La finalitat d'aquest projecte és elaborar una proposta que busca que el sobiranisme esdevingui guanyador a la ciutat. La idea passa per construir noves majories que apleguin a persones de diversa procedència en un mateix projecte polític. Només integrant múltiples discursos i realitats serà possible eixamplar i estendre el concepte de sobiranisme entre els mataronins i mataronines.

RESUMEN

Las elecciones son el espejo de las sociedades. Un espacio de propuestas, de diálogo, de debate, y también de enfrentamiento. Los resultados de los últimos tiempos en los diferentes comicios del planeta dejan entrever una dinámica global gobernada por la polarización. Las naciones del mundo se encuentran enfrentadas internamente, y se ven obligadas a elegir entre liberales o ultranacionalistas, extrema izquierda o extrema derecha, republicanos o demócratas. Catalunya no es una excepción, y su particular eje es entre independentistas y unionistas. Las ideologías tienen afán de proselitismo, y todo el mundo quiere difundir y sumar adhesiones a su proyecto político. La moderación es cosa de cobardes, y atrás quedan los viejos tiempos donde los comunistas y los democristianos conseguían llegar a acuerdos. En este contexto, podemos observar que en Catalunya hay municipios que se han decantado de manera hegemónica por una opción u otra. Vic es independentista, y Hospitalet se siente española. Entre estos dos pensamientos hay las identidades mixtas, a menudo las más complejas.

Cuando los bloques se han vuelto impermeables a los discursos considerados ajenos, lo único que queda es alejarse de los titulares sensacionalistas y bajar a la calle, el lugar donde la vida se abre paso. En este sentido, hay que alejar la mirada del presente para hacer una investigación calmada de la realidad. La obra *Mataró, una ciudad multipolar* pretende realizar un análisis preciso de los resultados electorales de la población, haciendo énfasis en las diferencias internas y los factores que determinan la intención de voto. Nuestra ciudad cuenta con varias sensibilidades que a menudo coexisten, pero no cooperan entre ellas. Los diversos entornos se pueden percibir en tan solo pocos metros. La finalidad de este proyecto es elaborar una propuesta que busca que el soberanismo sea ganador en la ciudad. La idea pasa por construir nuevas mayorías que reúnan a personas de diversa procedencia en un mismo proyecto político. Solo integrando múltiples discursos y realidades será posible ampliar y extender el concepto de soberanismo entre los ciudadanos de Mataró.

ABSTRACT

Elections are the mirror of societies. A space for proposals, dialogue, debate, and confrontation. Recent results from the various elections around the globe show a global dynamic dominated by polarization. The nations of the world are confronted internally, and are forced to choose between liberals or ultranationalists, extreme left or extreme right, Republicans or Democrats. Catalonia is no exception, and its respective axis is between separatists and unionists. Ideologies are keen on proselytism, and everyone wants to spread and add accessions to their political project. Moderation is a matter of cowards, and the old days are behind us, when the Communists and the Christian Democrats managed to reach agreements. In this context, we can see that in Catalonia there are municipalities that have been hegemonically chosen one option or another. Vic is separatist, and Hospitalet feels like Catalonia is just another part of Spain. Among these two thoughts are the mixed identities, who are often the most complex.

When the sides have become impermeable to speeches considered to be unaffiliated, all that is left is to move on from the sensationalists headlines and to go down the streets, the place where life begins. In this sense, we must look away from the present in order to carry out a calm investigation of reality. The project *Mataró, a multipolar city*, aims to carry out a careful analysis of the electoral results of the population, emphasizing internal differences and factors that determine the voting intention. Our city has various sensitivities that often coexist but do not cooperate with each other. The various environments can be seen only a few meters apart from each other. The purpose of this project is to create a proposal that seeks to make sovereignty the winner in the city. The idea is to build new majorities that bring together people from different backgrounds in the same political project. Only by integrating multiple speeches and realities will it be possible to broaden and extend the concept of sovereignty between citizens of Mataró.

TAULA DE CONTINGUTS

1. INTRODUCCIÓ	- 10 -
1.1 Metodologia	10
1.2 Hipòtesi	10
1.3 Rellevància	- 11 -
1.4 Motivacions	- 12 -
2. CIUTAT I SISTEMA ELECTORAL	- 13 -
2.1 Organització administrativa	- 13 -
2.2 Sistema d'Hondt	- 16 -
3. HISTÒRIA POLÍTICA DE CATALUNYA I MATARÓ	- 17 -
3.1 Històric eleccions al Parlament a Catalunya	- 17 -
3.2 Històric eleccions al Parlament a Mataró	- 18 -
3.3 Conclusions	- 19 -
4. PARTITS POLÍTICS	- 20 -
4.1 Eix social	20
4.2 Eix nacional	20
5. RESULTAT DE LES ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA DE 2021	- 30 -
5.1 Resultats a Mataró	30
5.2 Resultats al Maresme	- 31 -
5.3 Resultats a la província de Barcelona	- 32 -
5.4 Resultats a Catalunya	- 33 -
6. VOT SEGONS LA LLENGUA	- 34 -
6.1 Resultat català com a llengua materna	- 35 -
6.2 Resultat català i castellà com a llengua materna	- 35 -
6.3 Resultat castellà com a llengua materna	- 36 -

6.4 Resultat altres llengües maternes	- 36 -
7. VOT SEGONS LA RENDA	- 37 -
7.1 Resultat classe baixa	- 38 -
7.2 Resultat classe mitjana-baixa	- 39 -
7.3 Resultat classe mitjana-alta	- 40 -
7.4 Resultat classe alta	- 41 -
7.5 Relació entre partits i renda	- 42 -
8. VOT SEGONS EL BARRI	- 47 -
9. ABSTENCIÓ	- 61 -
9.1 Resultat abstenció relativa i absoluta	- 61 -
9.2 Històric de l'abstenció	- 62 -
9.3 Resultat abstenció per barris	- 63 -
9.4 Conclusions sobre l'abstenció	- 63 -
10. EL NOU SOBIRANISME	- 65 -
10.1 Introducció	- 65 -
10.2 Eixos i proposta	- 66 -
10.3 Fortaleses	- 66 -
10.4 Debilitats	- 67 -
10.5 Oportunitats	- 67 -
10.6 Amenaces	- 68 -
10.6 Renda	- 69 -
10.7 Identitat	- 70 -
10.8 Llengua	- 71 -
10.9 Síntesi	- 72 -
11. ENTREVISTES	- 73 -
Carlos García (CUP)	- 73 -
Pim Camprubí (ERC)	- 73 -
Alfons Canela (Junts)	- 74 -

Carles Estapé (Òmnium Cultural)	- 74 -
Alícia Romero (PSC)	- 75 -
Arnau i Ulisses (Ciutadans)	- 75 -
Cristian Escribano (PP)	- 76 -
Jose Casado (VOX)	- 76 -
Miguel Guillén (Polítòleg)	- 77 -
Miquel Rey (Ex-regidor)	- 77 -
Joan Salicrú (Periodista)	- 78 -
Toni Rodon (Doctor en CCPP)	- 78 -
12. CONCLUSIONS DEL PROJECTE	- 79 -
13. WEBGRAFIA	- 81 -

**Sobiranisme;
Anàlisi**

Marc teòric 01.

1. INTRODUCCIÓ

1.1 Metodologia

La metodologia seguida per a elaborar aquest treball de recerca es basa en recopilar, segmentar i analitzar les dades i els vots obtinguts en les diferents eleccions de Mataró. L'objectiu final és arribar a la conclusió del vot a Mataró en clau nacional. A l'hora d'analitzar el treball s'ha optat per les eleccions autonòmiques al parlament de Catalunya des de la restauració de la democràcia. Ha sigut així perquè són les eleccions més susceptibles de votar seguint l'eix nacional en lloc de l'eix social. Per tal d'aconseguir plasmar el resultat més acurat possible,

S'ha descartat d'estudiar les eleccions municipals atès el factor distorsionador del candidat. Aquesta variable pot alterar els resultats dels comicis. Les eleccions estatals al Congrés dels Diputats tampoc s'han considerat les més encertades per l'anomenat vot dual, fenomen que serà explicat més endavant. En aquesta línia, les eleccions al Parlament Europeu tampoc s'han considerat les més oportunes, ja que es caracteritzen per una baixa participació, i la ciutadania les veu com les més allunyades de la seva realitat més propera.

1.2 Hipòtesi

La hipòtesi sobre la qual es basa el treball és la següent: "Mataró és una Ciutat dividida electoralment, amb barris que voten opcions contraposades".

1.3 Rellevància

El treball plantejat pot esdevenir útil als partits polítics interessats en la ciutat, especialment a l'hora d'encarar una campanya electoral. També es pot utilitzar per reflectir les fronteres lingüístiques, econòmiques o socials que hi ha a la ciutat, expressades a través

del vot. A més, serveix per a tots aquells professionals que tractin temes electorals, així com periodistes o politòlegs locals. I naturalment, és una obra apta per a qualsevol persona que vulgui conèixer amb rigor i aprofundiment les dinàmiques polítiques de la ciutat.

1.4 Motivacions

La curiositat sempre m'ha motivat a aprendre pel meu compte. Des de petit vaig tenir una especial afició per la geografia, i vaig dedicar-me a ubicar els diferents països del món, aprenent també les seves capitals i banderes respectives. Un cop vaig assolir aquests coneixements vaig arribar a la conclusió que la geografia política per si sola no servia per a res, ja que fluctua i varia al llarg dels anys. Més tard, vaig desenvolupar una inquietud per la història, especialment la contemporània, fet que em va permetre conèixer a grans trets els principals esdeveniments de la humanitat. I mentre estudiava història, em vaig adonar que en realitat allò era política. I la història dels països democràtics es basa en eleccions. Els presidents que han passat als llibres de text van ser els guanyadors d'unes eleccions. Fins i tot alguns dictadors han arribat al poder a través d'unes eleccions. Aleshores, vaig entendre que la política d'avui és la història de demà. Actuant en conseqüència,

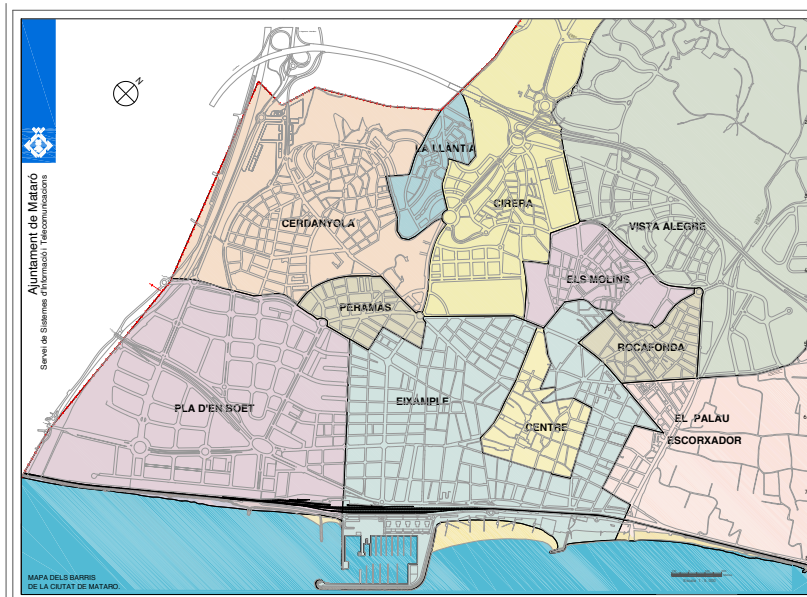
vaig interessar-me tant pels afers internacionals com nacionals. Especialment en les eleccions, el moment de màxima informació política. Sempre m'he considerat molt lligat a la meva ciutat, Mataró. La meva infància la vaig passar al barri de Cerdanyola, però al canviar d'escola vaig anar a viure a la urbanització de Can Quirze, una zona diametralment oposada. A més, vaig tot sovint pel centre de la ciutat per quedar amb els amics o anar a comprar. Tot i no sortir del municipi, cap dels tres llocs s'assembla, ja que tots tenen realitats geogràfiques i històriques molt diferents. I evidentment, també polítiques. A simple vista, ja s'entreveu que Mataró no és una ciutat homogènia, sinó més aviat un lloc de realitats que pensen diferent, fins al punt de, potser, viure d'esquenes. Tot i això, l'interès del treball rau en saber perquè dins d'una mateixa ciutat hi ha nuclis de població tan diferents, i perquè es vota d'una determinada manera a cada barri de la ciutat.

2. CIUTAT I SISTEMA ELECTORAL

Mataró és una ciutat costanera de Catalunya. És la capital de la comarca del Maresme, i també la ciutat més important. Forma part de la província de Barcelona, situada trenta quilòmetres al nord de la capital. Es troba dins de Catalunya i de l'estat espanyol. És la setena ciutat catalana en població, amb un total de 129.002 habitants. La seva extensió total és de 22,5 quilòmetres quadrats. Limita amb els municipis d'Argentona, Cabrera de Mar, Dosrius i Sant Andreu de Llavaneres.

2.1 Organització administrativa

L'organització administrativa de Mataró és força complexa, atès que no hi ha una clara divisió establerta. La divisió dels diferents barris proposada per l'Ajuntament és la següent.

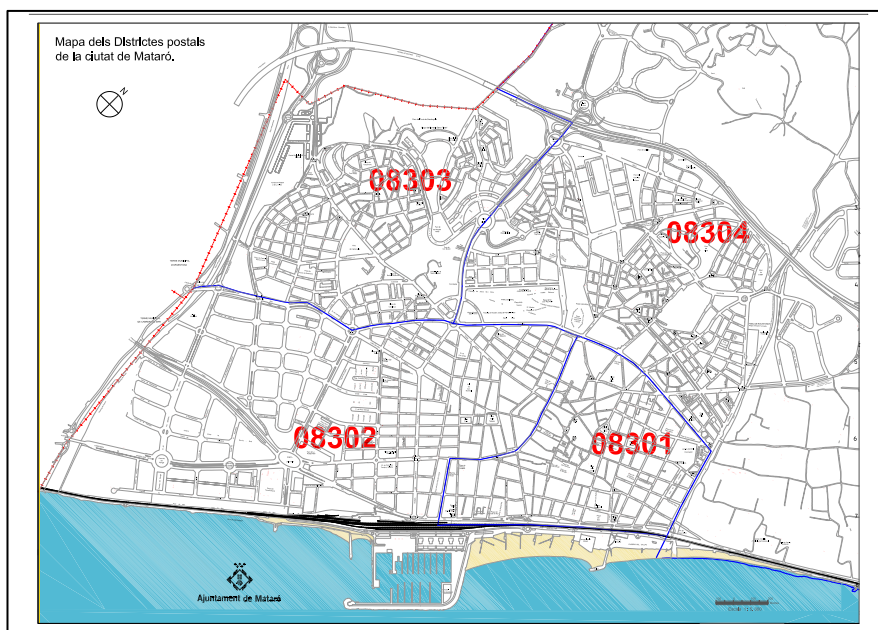

Mapa dels barris de Mataró. Autor: Ajuntament de Mataró

Assumint aquesta divisió, la ciutat s'organitza administrativament en onze entitats diferents. Els diferents barris estan ben representats, però també hi ha altres zones que no estan tan ben delimitades. Hi ha mançanes i illes que figuren en un mateix barri malgrat presentar característiques i

realitats molt diferents, fet que pot distorsionar i alterar l'anàlisi dels resultats electorals.

Una altra manera d'establir una organització de la ciutat és a través dels seus codis postals, que en són quatre.

Mapa dels codis postals de Mataró. Autor: Ajuntament de Mataró

Aquesta divisió establerta és la utilitzada en les direccions de codis postals. Pot ser molt útil en alguns casos, però a l'hora d'analitzar uns resultats electorals no és aplicable, ja que no segueix cap criteri de barri o zona.

També tenim una darrera manera per a poder analitzar els resultats electorals de la població, que és el mapa de districtes i seccions censals. En aquest mapa, la ciutat recompta uns resultats. La ciutat es divideix en districtes. Aquests districtes a la vegada es divideixen en seccions censals. Cada secció censal té assignat un col·legi electoral, l'espai físic on es realitza la votació. La ciutat de Mataró té 6 districtes diferents. Cada districte té el seu propi nombre de seccions censals. Aquestes tenen alhora les anomenades meses, que solen ser entre una i tres, i és la unitat més petita de recompte d'una votació.

Tanmateix, aquest mapa tampoc no s'ajusta a la realitat social de la ciutat. Cada barri de Mataró té certa identitat i trets propis i, per tant, si es volen analitzar amb rigor els resultats barri a barri s'ha d'elaborar una divisió electoral més acurada.

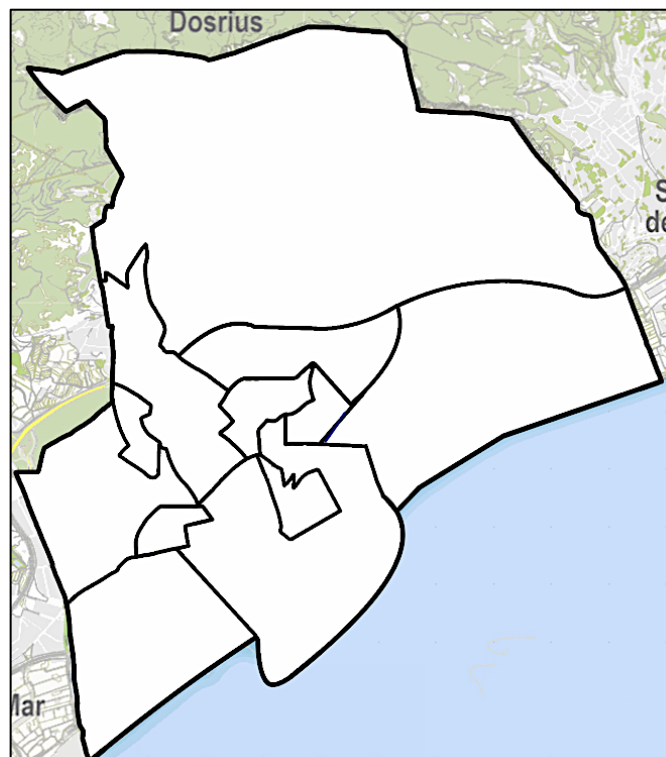
Mapa dels districtes i seccions censals. Autor: Ajuntament de Mataró

Nº districte	1	2	3	4	5	6
Nº secció censals	8	11	14	9	19	14
Nº meses	14	18	21	13	25	24

A la taula de l'esquerra es mostren els sis districtes de la ciutat, amb el nombre corresponent de seccions censals i meses que té cada districte.

Taula dels districtes i seccions censals. Autor: Héctor Molà

La proposta ha estat dividir Mataró en 12 barris diferents, seguint uns criteris de separar tots els barris. Com a resultat, el següent mapa que observem a la dreta. S'han mantingut les divisions de barris del primer mapa, però s'ha fet un ajustament al separar les urbanitzacions. Aquestes distorsionaven tant la renda de la zona com els vots obtinguts pels partits, així com el suport al moviment sobiranista.

Mapa proposat per a realitzar l'anàlisi. Autor: Héctor Molà

2.2 Sistema d'Hondt

Les eleccions al Parlament de Catalunya es regeixen sota la llei electoral espanyola, al no comptar amb una llei electoral pròpia.

El sistema a seguir és el sistema d'Hondt. És un sistema basat en la proporcionalitat. D'aquesta manera, s'assegura la correcta representació territorial de les diverses demarcacions, també anomenades províncies.

Catalunya està dividida en 4 províncies diferents. Aquestes són Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida. El vot va directament a l'elecció dels escons de cada partit. L'escó és el seient parlamentari d'una cambra representativa. Cada escó serà un diputat que obtindran les formacions polítiques cada cert nombre de vots. Els resultats obtinguts a Mataró es comptabilitzaran a la província de Barcelona.

Els escons a repartir varien en funció de la província. Es reparteixen d'acord amb la població, però sempre hi ha un mínim d'escons assignats per província. Barcelona distribueix 85 escons, Tarragona 18, Girona 15 i Lleida 15.

El valor d'un vot varia en funció de la demarcació des d'on es voti. Per exemple, aconseguir un escó per Barcelona requerirà més vots que fer-ho per Lleida, perquè hi ha més població.

Un dels aspectes d'aquesta llei és que per optar al repartiment d'escons s'ha d'obtenir un mínim del 3% a la província on es vulgui aconseguir el representant.

Si aquest mínim no s'assoleix, els vots no comptabilitzaran, i no s'assolirà cap escó per aquella província.

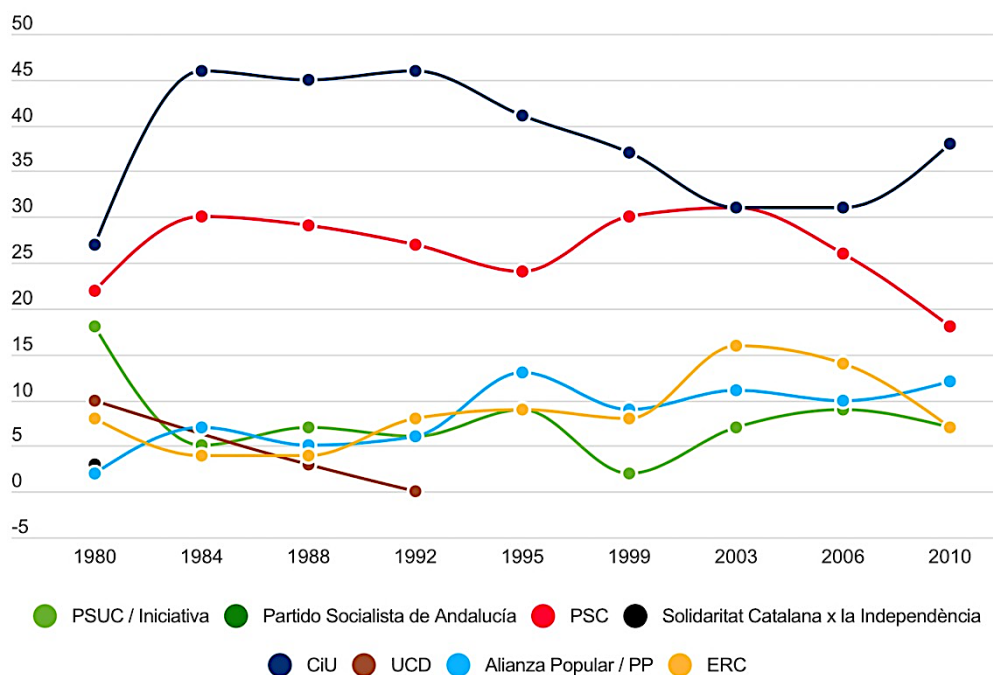
3. HISTÒRIA POLÍTICA DE CATALUNYA I MATARÓ

Per conèixer l'actualitat política de la ciutat cal haver-se endinsat prèviament en el seu passat més immediat. En conseqüència, es mostrarà breument la història política de la ciutat des de les primeres eleccions al Parlament fins a les darreres.

3.1 Històric eleccions al Parlament a Catalunya

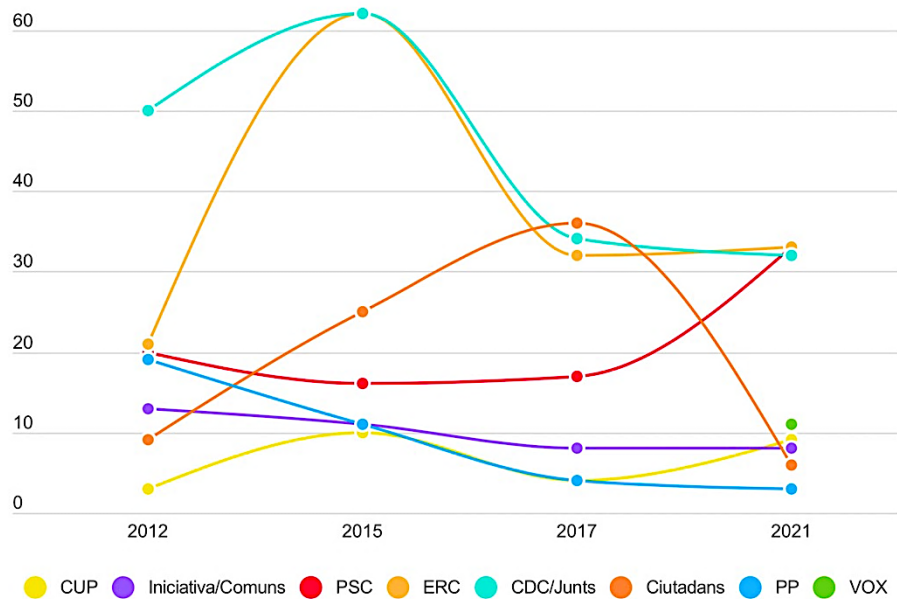
La següent gràfica mostrarà el suport cada partit a mesura que van passant eleccions. La gràfica correspon als resultats de tot Catalunya.

Cal tenir en compte, que per tal de simplificar, hi ha partits diferents que s'han comptabilitzat en un mateix espai electoral. Per exemple, s'han ajuntat els resultats del PDeCAT i Junts amb la històrica Convergència i Unió. La formació En Comú Podem segueix el fil d'Iniciativa per Catalunya i del PSUC. En aquest sentit, els resultats d'Alianza Popular i el Partit Popular també s'han unificat, de la mateixa manera que la UCD i Centristes de Catalunya.

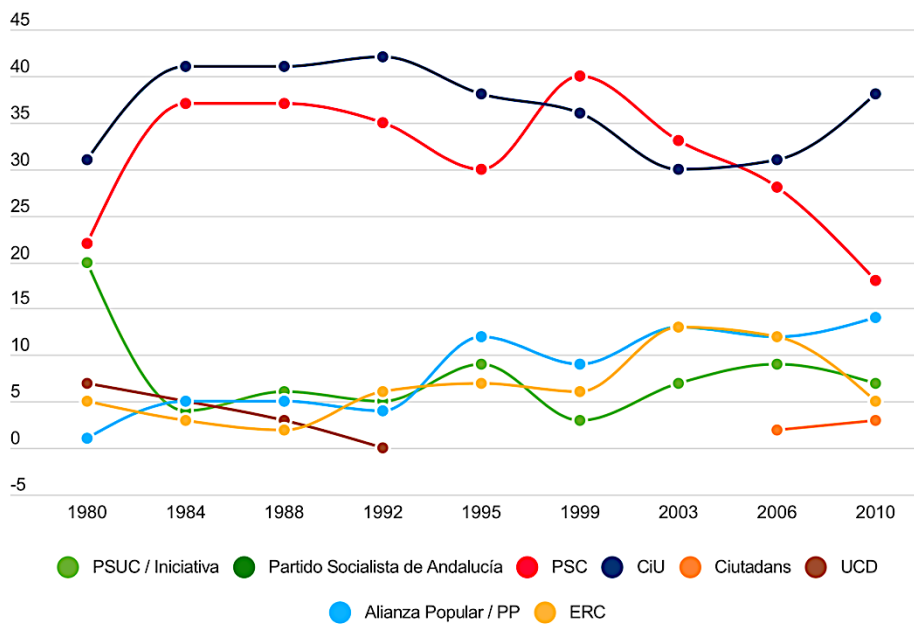
Gràfica de l'evolució dels resultats al Parlament a Catalunya (1980-2010)
Autor: Héctor Molà

A continuació, l'evolució al Parlament des de l'inici del procés sobiranista, l'any 2012, fins a les darreres eleccions realitzades, l'any 2021.

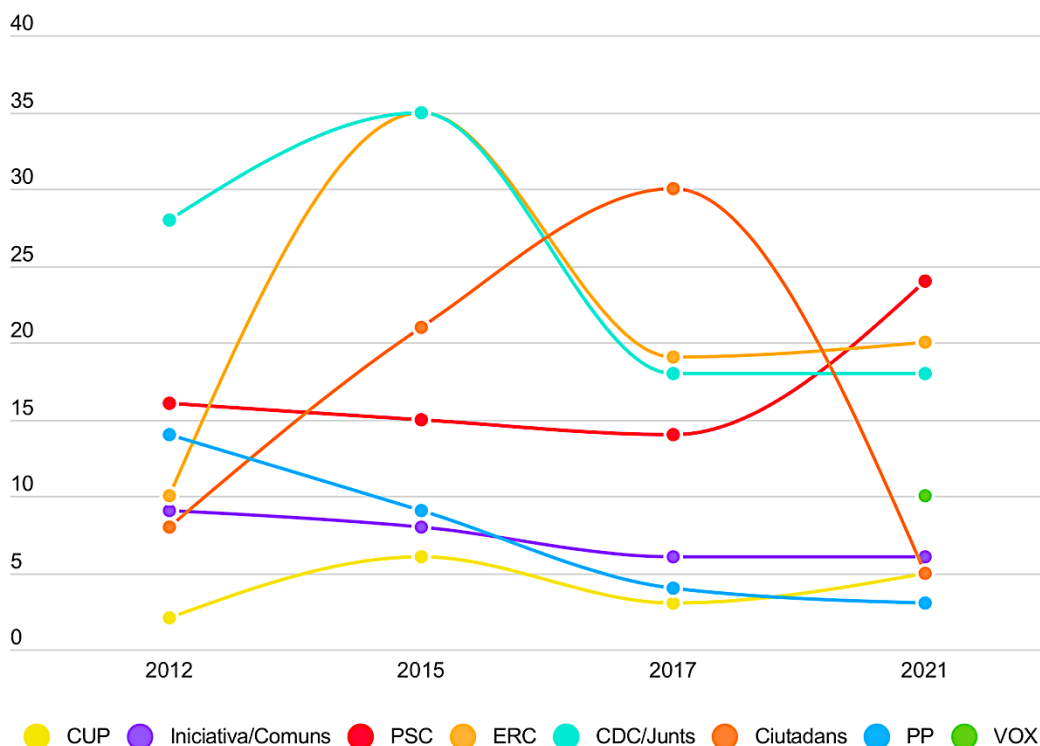
Gràfica de l'evolució dels resultats al Parlament a Catalunya (2012-2021)
 Autor: Héctor Molà

3.2 Històric eleccions al Parlament a Mataró

Gràfica de l'evolució dels resultats al Parlament a Mataró (1980-2010)
 Autor: Héctor Molà

En aquesta gràfica, cal tenir en compte que l'any 2015, Convergència i ERC van formar l'anomenada llista unitària, que era Junts pel Sí. La coalició no es va repetir, i per això, els resultats tornen a disminuir.

Gràfica de l'evolució dels resultats al Parlament a Mataró (2012-2021)

Autor: Héctor Molà

3.3 Conclusions

Es pot concloure que Mataró ha estat tradicionalment una ciutat menys procliu a formacions nacionalistes i sobiranistes, com ERC i Convergència.

En canvi, les formacions d'àmbit estatal treuen uns resultats lleugerament millors a Mataró que a la resta de Catalunya. Aquests partits són el PSC, el PSUC, el PP o Ciutadans.

Cal destacar que el Partido Socialista Andaluz va treure més d'un 5% dels vots a Mataró, fet que reflecteix fins a quin punt va ser la quantitat d'immigració andalusa vinguda a la ciutat.

4. PARTITS POLÍTICS

Un partit polític és una organització que té com a finalitat representar la voluntat dels seus votants i simpatitzants en una cambra parlamentària. La seva tasca és guanyar eleccions, governar i influir en l'esfera pública. Tenen uns ideals polítics específics.

L'habitual en unes eleccions és que a l'hora de dur a terme la campanya s'opti per la divisió entre la dreta i l'esquerra, però a Catalunya això no succeeix ben bé la mateixa manera. Les eleccions catalanes presenten dos eixos, el social i el nacional.

4.1 Eix social

L'eix social és el que determina la ideologia clàssica d'un partit. Les diverses formacions poden ser d'esquerres, de centre o de dreta, amb tots els matisos possibles. També entren dins d'aquest eix valors o conceptes com el socialisme,

el conservadorisme o el progressisme, entre molts altres. La política econòmica i els drets socials s'inclouen aquí. L'eix social és l'habitual en els estats nació moderns i les democràcies liberals que no presenten un conflicte d'identitat a nivell social.

4.2 Eix nacional

L'eix nacional és aquell que parteix de l'encaix de Catalunya dins d'Espanya, un conflicte difícil de resoldre i que no genera un consens hegemònic. L'auge del moviment independentista i els esdeveniments polítics

dels darrers anys han centrat el discurs de les eleccions. Degut a això, l'eix nacional ha sigut el principal a l'hora de votar. Per tant, els electors trien el seu vot en funció de si donen suport o no a la independència de Catalunya.

Any de fundació: 1987

Àmbit d'actuació: Països Catalans

Afiliació internacional: Cap

Eix Social

- Extrema esquerra a esquerra
- Anticapitalisme
- Marxisme
- Feminisme
- Ecologisme
- Euroescepticisme

Eix Nacional

- Dret a l'autodeterminació
- Independència de Catalunya

Història i orígens

La CUP és el resultat de la confluència de partits de l'esquerra independentista, com Poble Lliure i Endavant. També hi ha altres partits i nombrosos independents. Té joves tuts polítiques, com Arran i La Forja, a més de sindicats de la seva òrbita com la Coordinadora Obrera Sindical (COS) o el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC). És el partit més a l'esquerra de l'arc parlamentari, i els seus postulats econòmics són els d'un partit anticapitalista. El partit té fortes arrels llibertàries, i són favorables a quasi tots els drets socials, incloses la legalització de la

marihuana i el dret a l'avortament. En l'eix nacional el partit s'emmiralla en els moviments d'alliberament nacional, i és favorable al dret a l'autodeterminació de totes les nacions. Defensen la independència de Catalunya i dels Països Catalans, malgrat no tenir gairebé representació en la resta de territoris de parla catalana. La formació neix des del municipalisme per més tard presentar-se al parlament de Catalunya. A grans trets, l'organització ha anat augmentant els seus vots, i en les darreres eleccions de l'any 2021 va aconseguir un dels seus millors resultats.

En Comú Podem

Any de fundació: 2014

Àmbit d'actuació: Espanya

Afiliació internacional:

- Partit Verd Europeu
- Internacional Progressista

Eix Social

- Esquerra
- Socialisme democràtic
- Republicanisme
- Feminisme
- Ecologisme
- Progressisme

Eix Nacional

- Dret a l'autodeterminació
- Estat Federal

Història i orígens

En Comú Podem neix de la coalició entre partits laboristes, obreristes i formacions de l'esquerra alternativa. Beu de l'herència del PSUC i Iniciativa per Catalunya, un dels seus integrants. També la formen Esquerra Unida i Alternativa (EUiA), el cercle de Podem Catalunya i el partit Catalunya en Comú. A nivell estatal, formen part de l'espai d'Unidas Podemos, però mantenen autonomia i en algunes decisions tenen opinions que no coincideixen. La coalició s'enquadra en el socialisme democràtic. Creuen en la intervenció estatal i la redistribució de la riquesa. Defensen les llibertats socials i fan

èmfasi en el feminisme i l'ecosocialisme. En l'eix nacional és el partit més indefinit de tots. La formació defensa un referèndum d'autodeterminació com a solució al conflicte polític català. No avalen la via unilateral i propugnen el pacte entre el govern català i l'espanyol. Tot i això, no s'han posicionat clarament sobre si estan a favor o en contra de la independència. Hi ha veus favorables i contràries dins del pròpia organització. El seu resultat electoral és estable al llarg del temps, tenint alguns ascensos i descensos. Les darreres eleccions van ser el pitjor resultat de la història del seu espai.

Any de fundació: 1931

Àmbit d'actuació: Països Catalans

Afiliació internacional:

- Aliança Lliure Europea

Eix Social

- Esquerra a centreesquerra
- Socialdemocràcia
- Republicanisme
- Nacionalisme d'esquerres
- Ecologisme
- Europeisme

Eix Nacional

- Dret a l'autodeterminació
- Independència de Catalunya

Història i orígens

Esquerra Republicana de Catalunya és un partit fundat l'any 1931. És la formació més antiga de totes, i el seu naixement va ser el resultat de la fusió entre Acció Catalana, el Partit Republicà Català i Estat Català. Els seus ideals han anat evolucionant, fins a ser un partit que va des de l'ala més esquerra fins a la socialdemocràcia. El seu model és el keynesianisme econòmic de centreesquerra. Fan èmfasi en la idea del republicanisme catalanista. Són progressistes en qüestions civils. En l'eix nacional és un partit favorable al referèndum i la independència de

Catalunya. També defensa la independència dels Països Catalans, tot i que té una escassa representació fora del Principat. Va ser un partit hegemònic en la Segona República, però amb la Guerra Civil i la dictadura el partit va ser perseguit, i va formar part de la resistència anti-franquista. En la transició va jugar un paper modest, però amb el pas del temps el partit ha anat augmentant els seus suports, fins al punt que en l'any 2021 va obtenir el segon lloc i la presidència de la generalitat.

Any de fundació: 1978

Àmbit d'actuació: Espanya

Afiliació internacional:

- Partit dels Socialistes Europeus
- Aliança Progressista
- Internacional Socialista

Eix Social

- Centreesquerra
- Federalisme
- Europeisme
- Socialdemocràcia
- Progressisme

Eix Nacional

- Contraris a l'autodeterminació
- Unitat d'Espanya

Història i orígens

El Partit dels Socialistes de Catalunya va néixer l'any 1978, fruit de la unificació de diferents partits d'esquerra i catalanistes, com el Partit Socialista de Catalunya (Congrés), la Federació Catalana del PSOE, i el Partit Socialista de Catalunya (Reagrupament). Cal destacar que és una federació autònoma associada al PSOE. La seva ideologia és la socialdemocràcia, el progressisme i el catalanisme no sobiranista. És un clàssic partit de centreesquerra europeu. En l'eix nacional, el partit ha passat de defensar el dret a l'autodeterminació a mostrar-se contrari.

Reivindiquen un estat federal i l'actual sistema d'autonomies. Aposten per un estatut d'autonomia com a solució al conflicte polític, i són contraris a la independència. El partit ha jugat un rol clau en la política catalana des de l'etapa democràtica, i va exercir d'oposició en cap als governs de Convergència Democràtica de Catalunya. Els seus resultats sempre han sigut alts, obtenint el segon lloc en molts casos. Tanmateix, en els últims anys, el partit va anar disminuint els seus vots. Això es va revertir en les eleccions de 2021, on va obtenir el primer lloc, tot i no aconseguir governar.

Any de fundació: 2020

Àmbit d'actuació: Catalunya

Afiliació internacional: Cap

Eix Social

- Centreesquerra a centredreta
- Republicanisme
- Europeisme
- Transversal
- Progressisme

Eix Nacional

- Dret a l'autodeterminació
- Independència de Catalunya

Història i orígens

Junts és un partit polític fundat l'any 2020. Del procés de refundació de Convergència Democràtica de Catalunya va néixer el PDeCAT. Aquest partit va patir una gran escissió encapçalada per molts dels líders mediàtics, com el propi president Carles Puigdemont, els consellers empresonats i nombrosos diputats, alcaldes i càrrecs locals. L'escissió es va anomenar Junts per Catalunya. En l'eix social, el partit és força transversal. Està a l'esquerra del que era Convergència i també a l'esquerra del PDeCAT. Es considera que va des del centreesquerra fins al centredreta. Junts s'organitza en tres corrents ideològics: el liberal, el

socialdemòcrata i el d'esquerres. La seva orientació és més independentista que la dels seus antecessors. El partit rebutja donar estabilitat al govern central fins que no accepti o bé un referèndum vinculant sobre la independència o bé acabar amb la judicialització del conflicte i permetre el retorn dels anomenats exiliats. Al ser un partit de nova creació, no hi ha un fil històric directe. Tanmateix, el seu electorat està relacionat amb l'extinta Convergència, el partit cabdal de la història política de Catalunya des de la transició fins al 2016. Els resultats de Junts són bons, i va obtenir el tercer lloc en els comicis de 2021.

Any de fundació: 2016

Àmbit d'actuació: Catalunya

Afiliació internacional: Cap

Eix Social

- Centre a centredreta
- Europeisme
- Socioliberalisme
- Centrisme

Eix Nacional

- Dret a l'autodeterminació
- Independència de Catalunya

Història i orígens

El Partit Demòcrata Europeu Català va néixer l'any 2016 fruit de la liquidació de Convergència Democràtica de Catalunya, liderada per Artur Mas. En l'eix social és un partit liberal i progressista, i defensa una economia social de mercat. Generalment, es considera un partit que va del centre fins al centredreta, posició similar a CDC. La seva ideologia és netament independentista i en favor de dret a decidir, cosa que Convergència no va expressar amb tanta claredat. Va patir una escissió del sector més independentista, que va originar en Junts. Aleshores, el

PDeCAT va romandre l'organització de la gent més moderada i pactista, i alhora també van allunyar-se els marcats perfils de l'ala esquerra. El partit va optar per pactar amb Madrid i rebutjar l'unilateralisme. El PDeCAT va quedar molt debilitat després de la ruptura amb Junts, i actualment compta amb un centenar d'alcaldis i quatre representants al Congrés dels Diputats. A les eleccions autonòmiques de l'any 2021 el seu resultat va ser dolent, ja que no va aconseguir cap escó. Això ha posat en risc la continuïtat del seu projecte.

Any de fundació: 2006

Àmbit d'actuació: Espanya

Afiliació internacional:

- Aliança dels Liberals i Demòcrates per Europa
- Renew Europe

Eix Social

- Centre a dreta
- Liberalisme
- Autonomisme
- Europeisme

Eix Nacional

- Contraris a l'autodeterminació
- Unitat d'Espanya

Història i orígens

Ciutadans va néixer l'any 2006 com oposició al nacionalisme català. Són contraris al catalanisme polític i defensen el bilingüisme com a reacció al pla de normalització lingüística. En l'eix social es defineixen com a liberals, i el seu programa econòmic és el d'un partit liberal europeu. Defensen les llibertats de l'individu, i són favorables a qüestions relatives als drets socials, com el matrimoni igualitari. Es considera un partit que va des del centre fins a la dreta. Cal destacar, però, la seva negativa a pactar amb partits d'esquerra i també qualsevol partit nacionalista perifèric. Degut a això, s'alineen

sovint amb el sector de la dreta espanyolista. El partit va anar creixent a Catalunya fins a assolir el primer lloc a les eleccions catalanes de 2017. L'any 2019 va decidir expandir-se i arribar a tots els territoris i comunitats d'Espanya. Aquell mateix any va obtenir el millor resultat de la seva història, sent tercera força a nivell estatal. Malgrat això, les eleccions generals es van repetir per impossibilitat d'acord i Ciutadans va perdre la gran majoria dels seus vots. Aquesta situació també va afectar a Catalunya, i el partit es troba actualment en una crisi generalitzada que els fa estar en declivi i retrocés.

Any de fundació: 1989

Àmbit d'actuació: Espanya

Afiliació internacional:

- Partit Popular Europeu
- Internacional Demòcrata de Centre
- Unió Internacional Demòcrata

Eix Social

- Centredreta a dreta
- Conservadorisme liberal
- Democràcia cristiana
- Europeisme
- Nacionalisme espanyol

Eix Nacional

- Contraris a l'autodeterminació
- Unitat d'Espanya

Història i orígens

El Partit Popular Català es va fundar l'any 1989 com a delegació del partit popular. És hereu de la formació Alianza Popular. És un partit conservador de dretes, i s'emplaça dins de la clàssica democràcia cristiana europea. Fa èmfasi en reduir els impostos i centrar-se en millorar l'economia espanyola. És moderadament favorable a algunes qüestions socials com l'avortament o els drets LGTB, però no a altres com la legalització de la marihuana o el femanisme actual. En l'eix nacional, és un partit nacionalista espanyol i

defensor de la unitat d'Espanya. No creu que Catalunya sigui una nació i defensa les autonomies actuals. Ha liderat diverses vegades el govern a Espanya. A Catalunya va assolir bons resultats després de la Transició, on va aconseguir el tercer i quart lloc diverses vegades. Des de l'inici del procés sobiranista, el partit va disminuir els seus suports de manera dràstica, fins al punt que en les darreres eleccions van qualificar el seu resultat com a molt dolent. Van assolir la vuitena posició, i són el partit menys representat.

Any de fundació: 2013

Àmbit d'actuació: Espanya

Afiliació internacional:

- Partit dels Conservadors i Reformistes Europeus

Eix Social

- Extrema dreta
- Conservadorisme
- Nacionalisme espanyol
- Antiimmigració
- Centralisme
- Euroescepticisme

Eix Nacional

- Contraris a l'autodeterminació
- Unitat d'Espanya

Història i orígens

El partit polític VOX és un partit d'extrema dreta espanyol fundat l'any 2013. Molts dels seus impulsors a nivell estatal foren militants o exmembres de la línia dura del PP. A Catalunya, un important nombre dels seus dirigents prové de l'extinta Plataforma per Catalunya, partit xenòfob. A nivell econòmic barregen mesures proteccionistes amb altres de neoliberals, com la majoria dels partits de l'extrema dreta europea. En l'eix social, el partit és ultraconservador, i s'oposa al matrimoni entre persones del mateix sexe, qüestiona

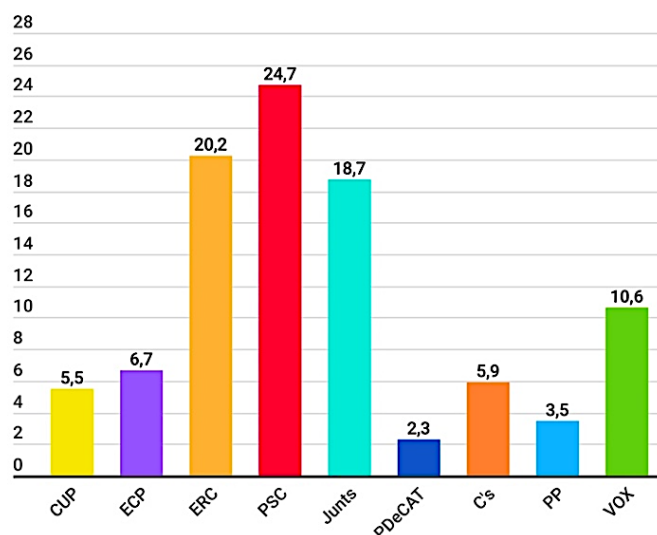
l'avortament i és contrari a la immigració. També s'oposen a l'eutanàsia, la legalització de la prostitució, i el moviment feminista. En l'eix nacional, el partit és centralista, vol acabar amb les autonomies i il·legalitzar els partits independentistes. És fortament nacionalista espanyol. Creuen que Espanya és una única nació i s'oposen a la protecció de les llengües diferents al castellà. El partit va assolir la quarta posició en les darreres eleccions catalanes, i a nivell estatal són la tercera força política.

5. RESULTAT DE LES ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA DE 2021

Per tal d'analitzar les particularitats electorals de la ciutat de Mataró és necessari saber el seu context. Així que es mostraran els resultats de les

eleccions de Mataró, de la comarca del Maresme, de la província de Barcelona i els del conjunt de Catalunya, per fer la comparació.

5.1 Resultats a Mataró

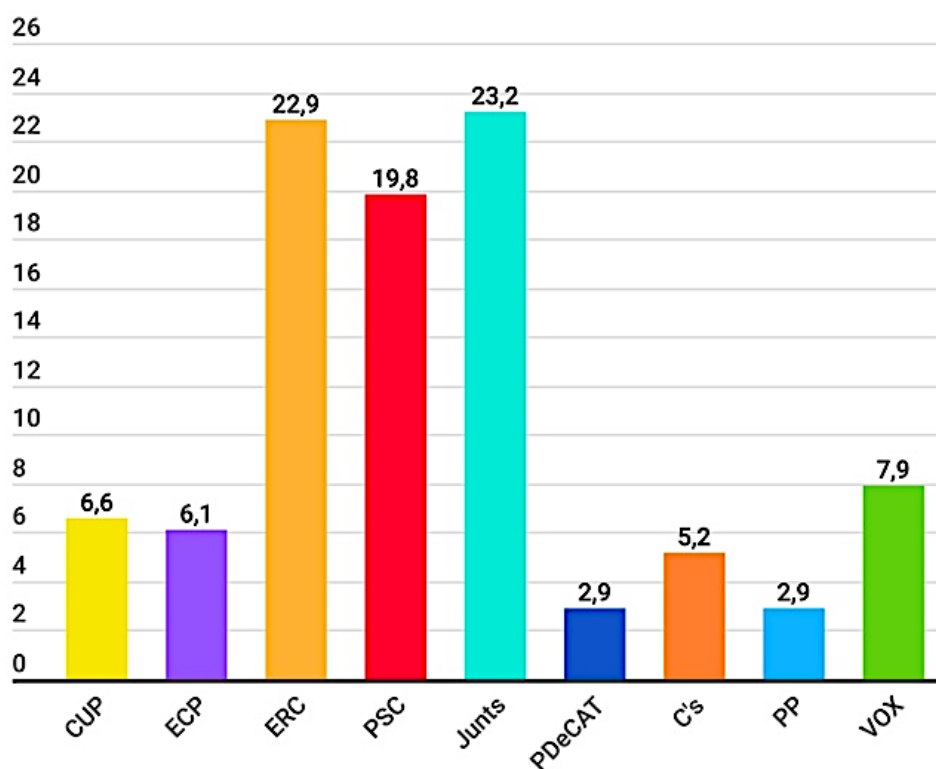

Gràfica dels resultats a Mataró. Autor: Héctor Molà

	Mataró (%)
CUP	5,5
ECP	6,7
ERC	20,2
PSC	24,7
Junts	18,7
PDeCAT	2,3
C's	5,9
PP	3,5
VOX	10,6

Taula dels resultats a Mataró.
Autor: Héctor Molà

5.2 Resultats al Maresme

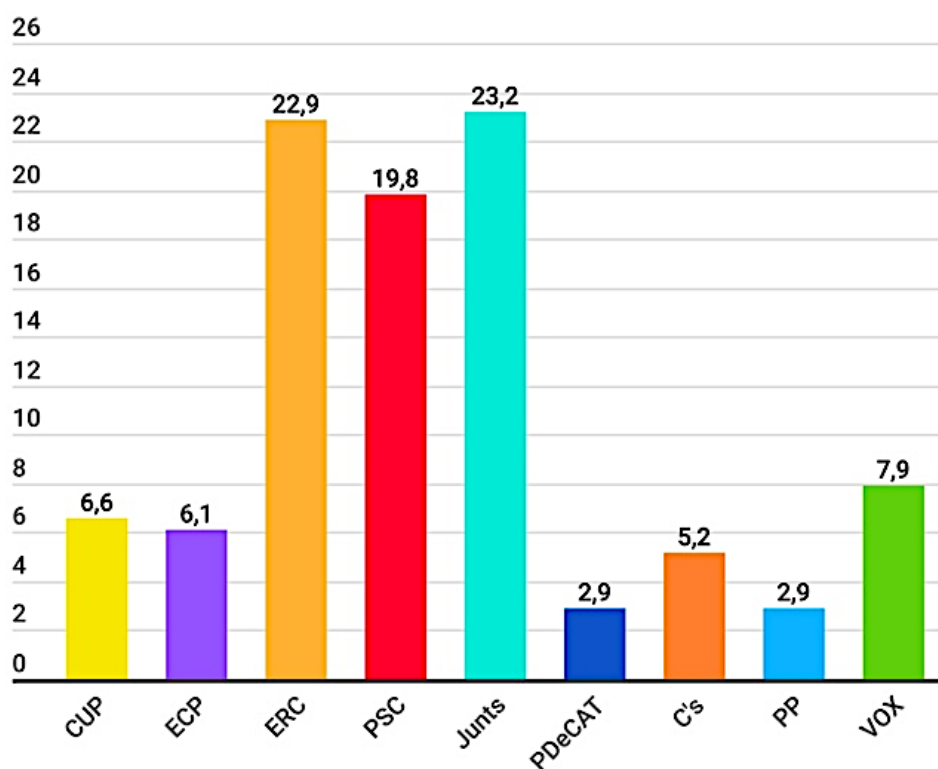

Gràfica dels resultats a Maresme. Autor: Héctor Molà

	Mataró (%)	Maresme (%)	Diferència (%)
CUP	5,5	6,6	-1,1
ECP	6,7	6,1	+0,6
ERC	20,2	22,9	-2,7
PSC	24,7	19,8	+4,9
Junts	18,7	23,2	-4,5
PDeCAT	2,3	2,9	-0,6
C's	5,9	5,2	+0,7
PP	3,5	2,9	+0,6
VOX	10,6	7,9	+2,7

Taula dels resultats a Maresme. Autor: Héctor Molà

5.3 Resultats a la província de Barcelona

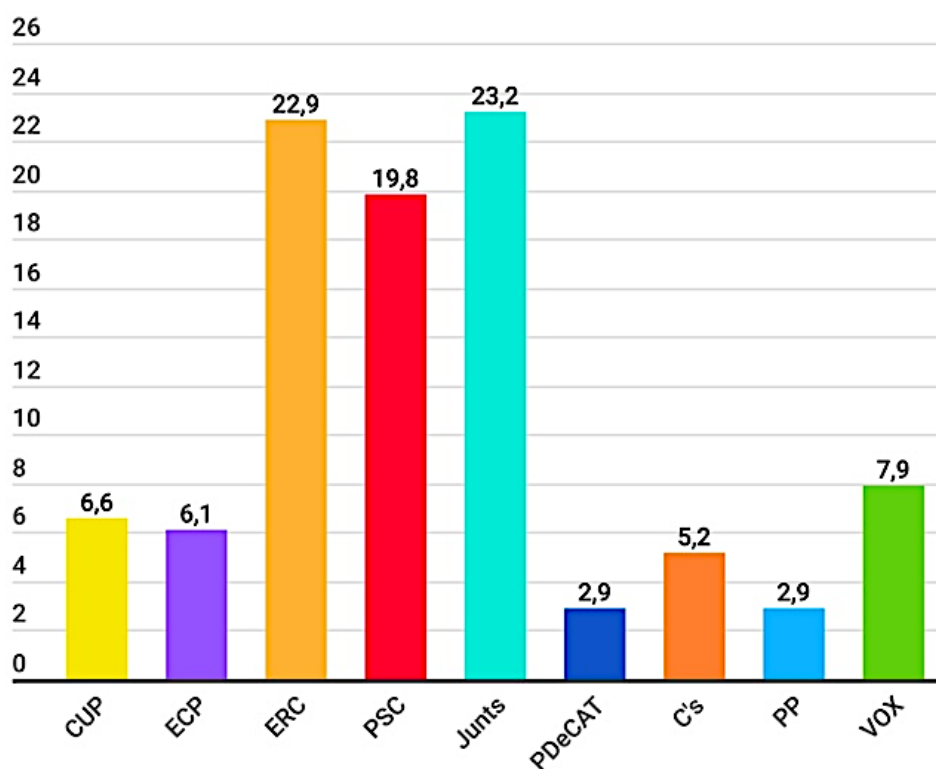

Gràfica dels resultats a la província de Barcelona. Autor: Héctor Molà

	Mataró (%)	Prov. BCN (%)	Diferència (%)
CUP	5,5	6,6	-1,1
ECP	6,7	6,1	+0,6
ERC	20,2	22,9	-2,7
PSC	24,7	19,8	+4,9
Junts	18,7	23,2	-4,5
PDeCAT	2,3	2,9	-0,6
C's	5,9	5,2	+0,7
PP	3,5	2,9	+0,6
VOX	10,6	7,9	+2,7

Taula dels resultats a la província de Barcelona. Autor: Héctor Molà

5.4 Resultats a Catalunya

Gràfica dels resultats a Catalunya. Autor: Héctor Molà

	Mataró	Cat.	Diferència
CUP	5,5	6,6	-1,1
ECP	6,7	6,1	+0,6
ERC	20,2	22,9	-2,7
PSC	24,7	19,8	+4,9
Junts	18,7	23,2	-4,5
PDeCAT	2,3	2,9	-0,6
C's	5,9	5,2	+0,7
PP	3,5	2,9	+0,6
VOX	10,6	7,9	+2,7

Taula dels resultats a Catalunya. Autor: Héctor Molà

6. VOT SEGONS LA LLENGUA

La llengua és el mecanisme que permet la comunicació mitjançant un codi de paraules. Tot i això, la llengua és des de l'edat contemporània un element distintiu de les diferents nacions del món. El concepte de la llengua pròpia ha aconseguit lligar-se amb la identitat i el sentiment de pertinença. Des dels orígens del catalanisme, la llengua s'ha pres com a pilar fonamental de la pàtria catalana.

L'autonomia va permetre moltes de les reivindicacions en defensa de la llengua catalana, i així va anar començant la seva normalització. Amb l'objectiu ja consolidat a nivell legal, que no social, el catalanisme es va anar deslligant de l'idioma, intentant que el català fos la llengua comuna i no la parla dels nacionalistes.

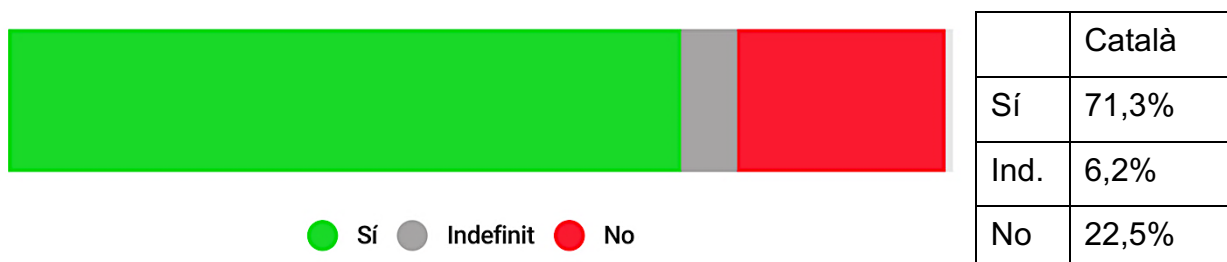
L'any 2012, el catalanisme es converteix majoritàriament a l'independentisme. És aleshores quan definitivament des del sobiranisme s'explica que es pot ser independentista parlant castellà habitualment. Els polítics eren conscients que

sense la població castellanoparlant catalana l'independentisme no seria mai guanyador, ni molt menys hegemònic. Els dirigents Artur Mas i Oriol Junqueres deien que en una eventual república catalana el castellà seguiria esdevenint llengua cooficial.

Malgrat l'intent de voler separar l'idioma de la posició política, la tensió en el conflicte no va resultar lingüísticament indiferent. La intenció de vot canvia considerablement en funció de la llengua materna. Per tant, es considera necessari analitzar les dinàmiques electorals de la població en clau lingüística.

Abans de res, cal tenir en compte que només s'han pogut obtenir els resultats en funció de la llengua materna a nivell de Catalunya, de manera que s'hauran de fer servir aquests resultats. No hi ha estudis sobre aquest tema específic a la ciutat de Mataró, ni tampoc al Maresme. Les gràfiques següents mostren el percentatge de gent a favor de la independència de Catalunya, en funció de la llengua materna.

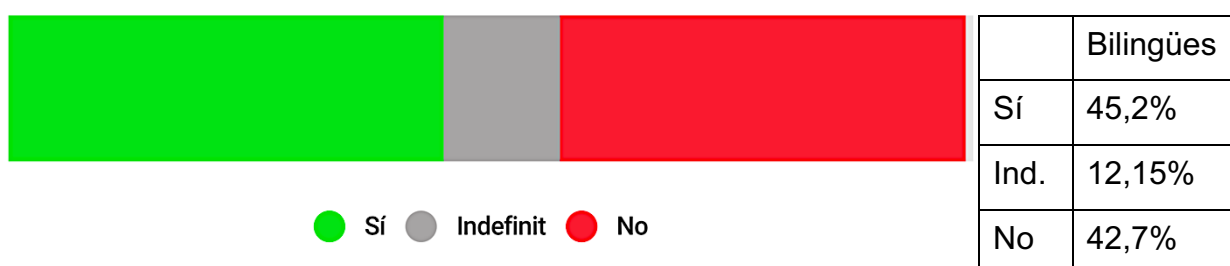
6.1 Resultat català com a llengua materna

Gràfica i taula del suport a l'independentisme amb el català com a llengua materna.
Autor: Héctor Molà

Com podem observar a la gràfica, l'independentisme obté el 71,3% dels suports entre aquells que tenen com a llengua materna el català. Tot i això, el 22,5% dels catalanoparlants no volen que Catalunya esdevingui un estat independent, i el 6,2% no té una posició clara.

6.2 Resultat català i castellà com a llengua materna

Gràfica i taula del suport a l'independentisme amb el català i castellà com a llengua materna. Autor: Héctor Molà

El 45,2% dels ciutadans que tenen tant el català com el castellà com a llengua materna són independentistes. Per contra, el 42,7% és contrari, mentre que el 12,1% no es pronuncia.

6.3 Resultat castellà com a llengua materna

Gràfica i taula del suport a l'independentisme amb el castellà com a llengua materna. Autor: Héctor Molà

Els parlants de castellà estan majoritàriament en contra de la independència. Els partidaris que Catalunya esdevingui un estat són només el 24,5% dels castellanoparlants. En canvi, els contraris a la causa sobiranista són el 67,3%, una clara victòria. Els indecisos suposen un 8,2

6.4 Resultat altres llengües maternes

Gràfica i taula del suport a l'independentisme altres llengües maternes. Autor: Héctor Molà

En aquest apartar s'hi inclouen llengües com l'àrab, el romanès o el xinès, l'anglès o el francès, entre moltes altres. El suport total a la independència dins d'aquesta franja és d'un 30,1%. Els oposats a la independència suposen el 59,5%, i un 10,8% no té clara la seva posició.

7. VOT SEGONS LA RENDA

La renda és factor important per a analitzar les preferències polítiques de les persones. És de rellevància important, ja que el sou de les famílies i les persones determina en bona mesura la seva decisió a l'hora de votar.

A continuació, es mostraran unes gràfiques de com serien les eleccions si votés cada nivell de renda, dividit en classe baixa, classe mitjana-baixa, classe mitjana-alta i classe alta a Mataró.

Abans de res, cal tenir en compte unes premisses tècniques. L'estudi s'ha elaborat sumant els resultats de cada secció censal i fent una mitjana entre aquestes. Per tant, no són del tot exactes, però sí que mostren la influència del factor renda a l'hora de votar. La classe baixa es refereix al 10% més pobre de les seccions censals de la ciutat. La classe mitjana-baixa es refereix a aquelles seccions

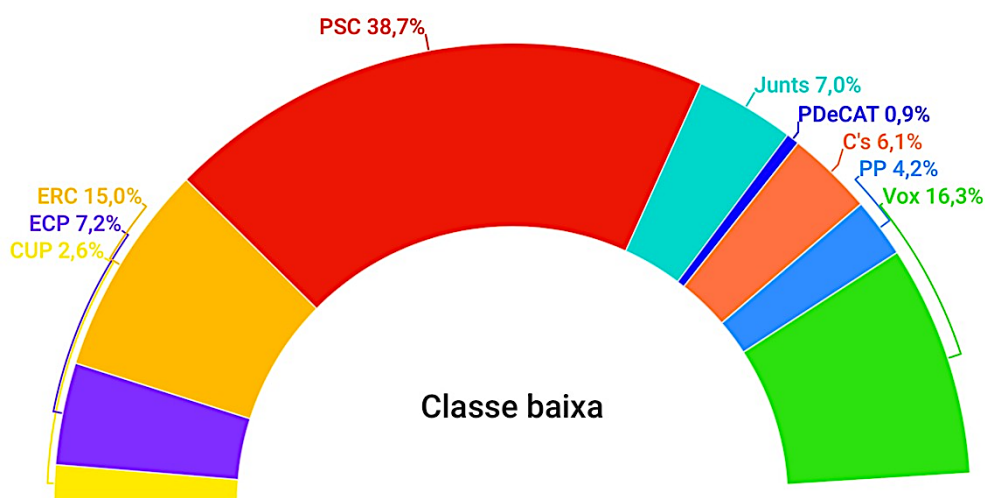
censals que van des del 10% més pobre fins a la mitjana de la ciutat. La classe mitjana-alta es refereix a aquelles seccions censals que van des de la mitjana de la ciutat fins al 10% més ric. La classe alta es refereix al 10% més ric de les seccions censals de la ciutat.

La metodologia per a analitzar els diferents segments consistirà en analitzar els quatre resultats i fer la comparativa respecte el seu resultat obtingut a la ciutat.

Això permetrà saber si el partit obté millors resultats, pitjors, o similars.

També cal parar atenció al fet que la correlació entre renda i suport a la independència no és del tot determinant, i per tant la renda pot no ser el principal motiu que determini la intenció de vot d'un individu. Els diversos estudis realitzats no arriben a la mateixa conclusió.

7.1 Resultat classe baixa

Gràfic semicircular dels vots de classe baixa. Autor: Héctor Molà

	C. Baixa	Mataró	Dif.
CUP	2,6	5,5	-2,9
ECP	7,2	6,7	+0,5
ERC	15	20,2	-5,1
PSC	38,7	24,7	+13,9
Junts	7	18,7	-11,7
PDeCAT	0,9	2,3	-1,4
C's	6,1	5,9	+0,2
PP	4,2	3,5	+0,7
VOX	16,3	10,6	+5,6

Taula dels vots de classe baixa.
Autor: Héctor Molà

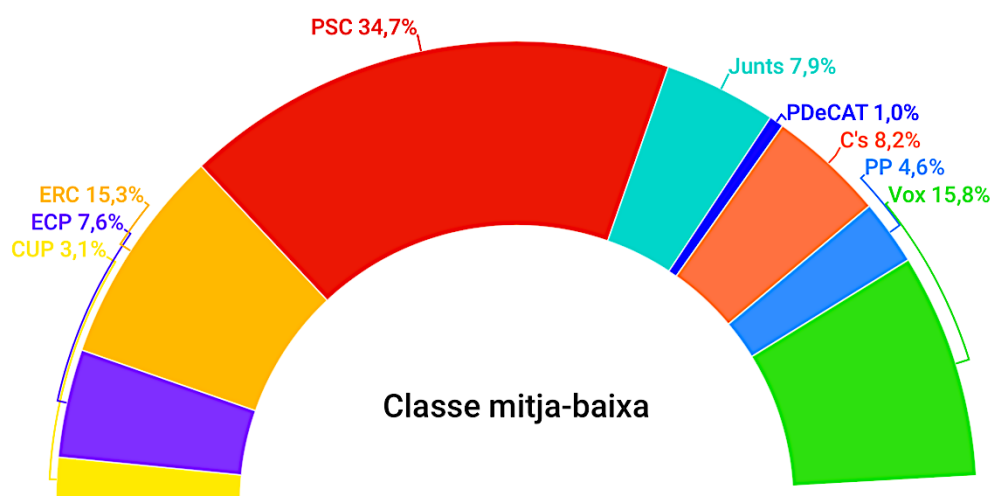
● Suport a l'independentisme

Independentisme a la classe baixa.
Autor: Héctor Molà

Conclusió /

En la classe baixa de la ciutat els resultats són aclaparadorament unionistes. La força situada a molta distància de la resta, és el PSC. També hi ha un increment de VOX. Els PSC i VOX són primera i segona formacions, i el tercer lloc és per a ERC. Tots els partits unionistes creixen en vots, mentre que tots els sobiranistes reben un suport inferior. El suport a la independència és molt minoritari, arribant al 25,7%.

7.2 Resultat classe mitjana-baixa

Gràfic semicircular dels vots de classe mitjana-baixa. Autor: Héctor Molà

	C. M-Baix	Mataró	Dif.
CUP	3,1	5,5	-2,4
ECP	7,6	6,7	+0,9
ERC	15,3	20,2	-4,8
PSC	34,7	24,7	+9,9
Junts	7,9	18,7	-10,8
PDeCAT	1	2,3	-1,3
C's	8,2	5,9	+2,3
PP	4,6	3,5	+1,1
VOX	15,8	10,6	+5,1

Taula dels vots de classe mitjana-baixa.

Autor: Héctor Molà

● Suport a l'independentisme

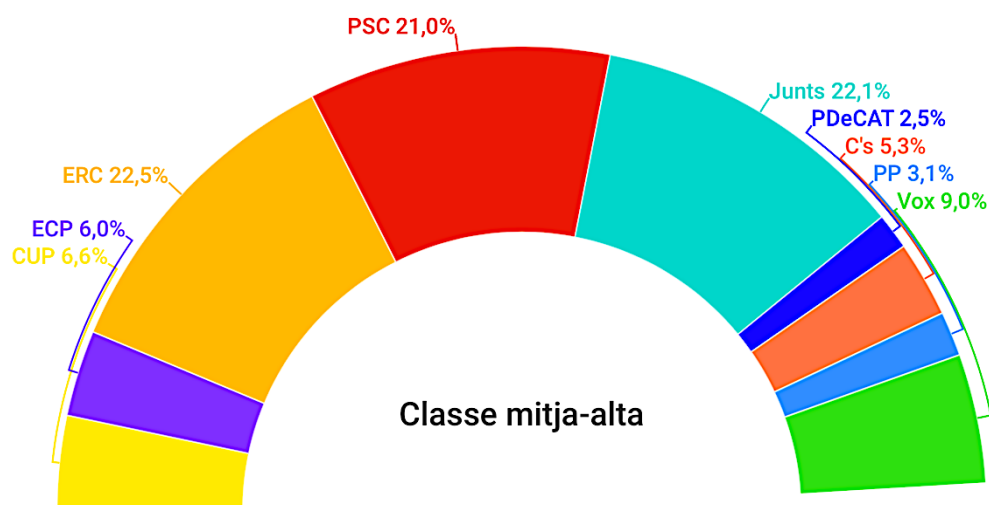
Independentisme a la classe mitjana-baixa.

Autor: Héctor Molà

Conclusió /

En la classe mitjana-baixa de la ciutat s'observen uns resultats similars als de la classe baixa. Els PSC i VOX s'enduen el primer i segon lloc respectivament, i el pòdium el completa ERC. Tots els partits unionistes tornen a créixer en percentatge, i tots els partits independentistes empitjoren els seus resultats. El suport a la independència presenta un lleuger creixement, arribant al 27,3%.

7.3 Resultat classe mitjana-alta

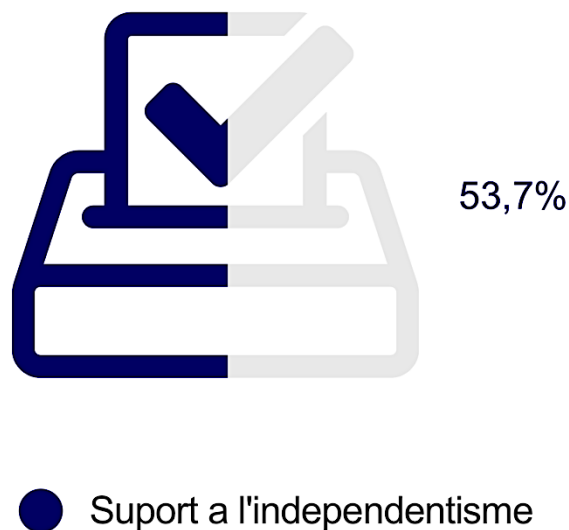

Gràfic semicircular dels vots de classe mitjana-alta. Autor: Héctor Molà

	C. M-Alta	Mataró	Dif.
CUP	6,6	5,5	+1,1
ECP	6	6,7	-0,7
ERC	22,5	20,2	+2,4
PSC	21	24,7	-3,7
Junts	22,1	18,7	+3,4
PDeCAT	2,5	2,3	+0,2
C's	5,3	5,9	-0,6
PP	3,1	3,5	-0,4
VOX	9	10,6	-1,7

Taula dels vots de classe mitjana-alta.

Autor: Héctor Molà

● Suport a l'independentisme

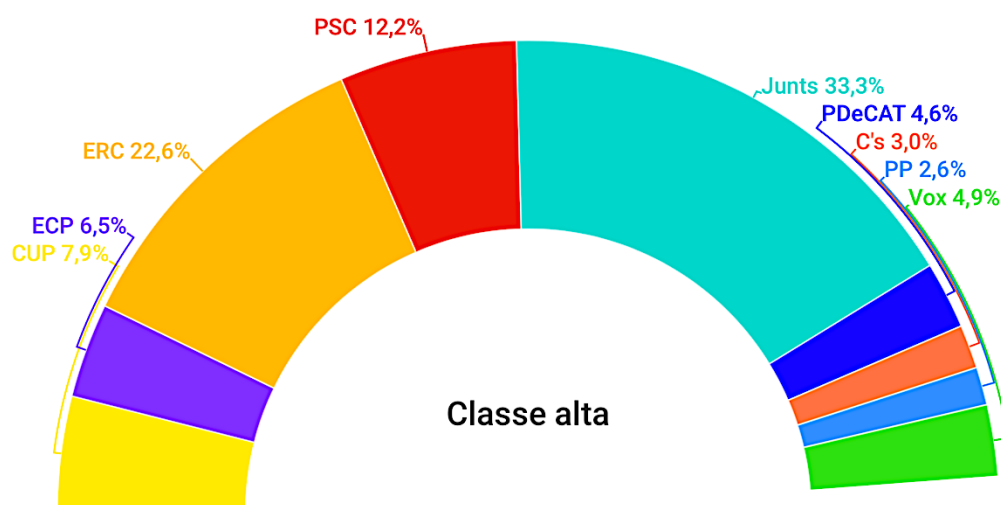
Independència a la classe mitjana-alta.

Autor: Héctor Molà

Conclusió /

En aquest segment franja s'observa un clar canvi en els resultats. La primera i la segona posició és per a ERC i Junts, sent tercer el PSC. A més, tots els partits favorables a la independència creixen, mentre que tots els partits contraris a aquesta veuen reduït el seu suport. L'independentisme aconsegueix per primer cop la majoria. El suport a la independència és d'un 53,7%.

7.4 Resultat classe alta

Gràfic semicircular dels vots de classe alta. Autor: Héctor Molà

	C. Alta	Mataró	Dif.
CUP	7,9	5,5	+2,4
ECP	6,5	6,7	-0,2
ERC	22,6	20,2	+2,5
PSC	12,2	24,7	-12,6
Junts	33,3	18,7	+14,6
PDeCAT	4,6	2,3	+2,3
C's	3	5,9	-2,9
PP	2,6	3,5	-0,9
VOX	4,9	10,6	-5,8

Taula dels vots de classe alta.

Autor: Héctor Molà

● Suport a l'independentisme

Independència a la classe alta.

Autor: Héctor Molà

Conclusió /

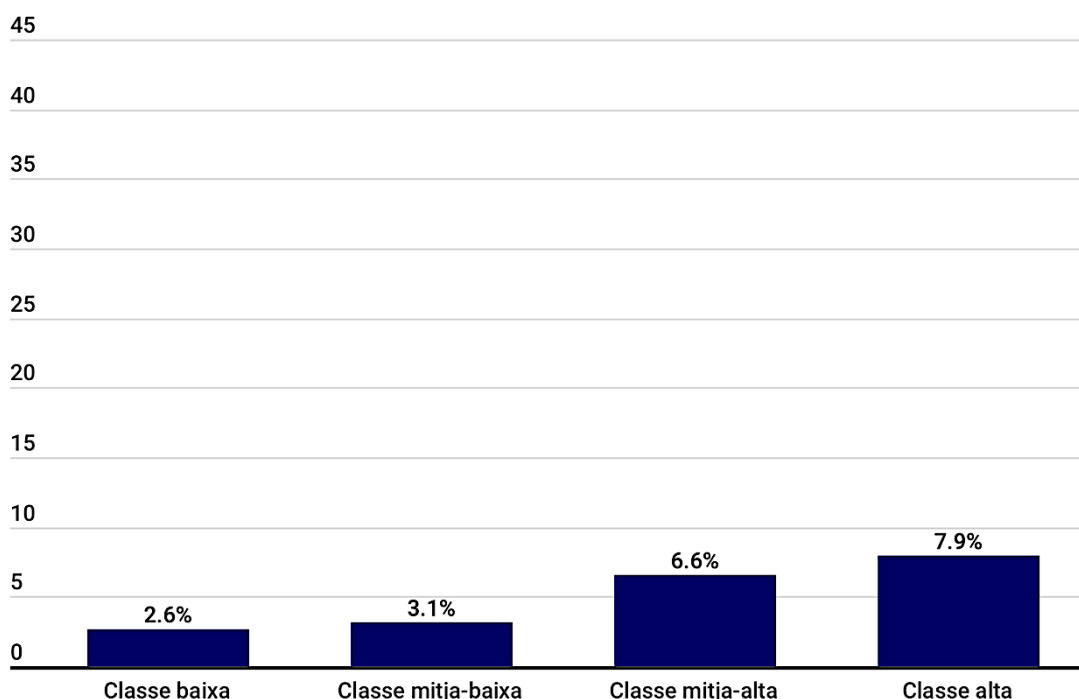
En la classe alta de la ciutat s'observa una evident reculada dels partits unionistes, tant de dretes com d'esquerreres. Junts és primera força, a una distància considerable d'ERC i el PSC, que perd molts vots. Els partits independentistes augmenten encara més els seus vots. El suport a la independència és el més alt de tots, assolint el 68,4%.

7.5 Relació entre partits i renda

Un cop es coneix la intenció de vot segons cada tipus de renda, es farà la valoració dels resultats de cada partit polític en les diferents seccions que s'han analitzat. S'agafarà el percentatge de vot de cada formació

per tal de poder comprendre els espais socioeconòmics on tenen més presència, i aquells on en tenen menys. A més, s'analitzarà la trajectòria i l'evolució dels partits en les diferents rendes que hi ha a la ciutat.

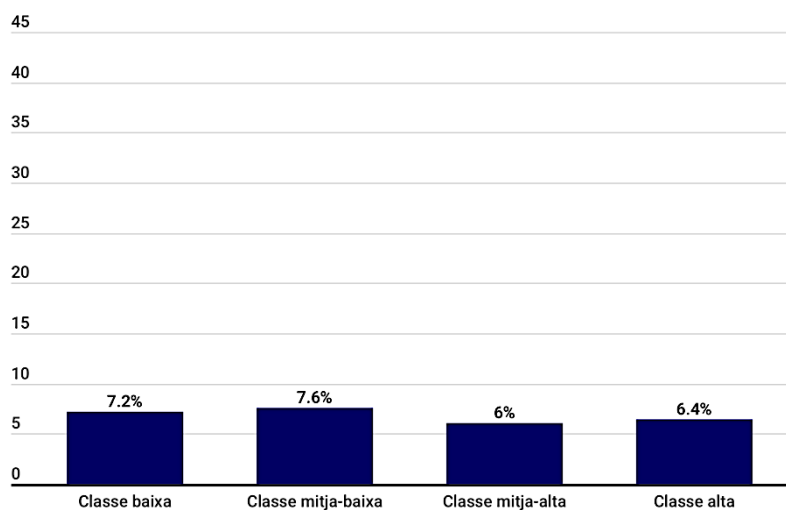
CUP

Gràfica del suport a la CUP en funció de la renda. Autor: Héctor Molà

El resultat obtingut per la CUP indica que la seva presència als barris més pobres és bastant reduïda, mentre que a mesura que el nivell socioeconòmic de la zona augmenta, els seus resultats també. Contràriament al que es podria pensar, la formació més a l'esquerra de l'arc parlamentari obté més vots a la part alta de la ciutat, alhora que treu els pitjors resultats als barris obrers i perifèrics. És especialment rellevant si es té en compte el marcat anticapitalisme i els postulats marxistes de l'organització.

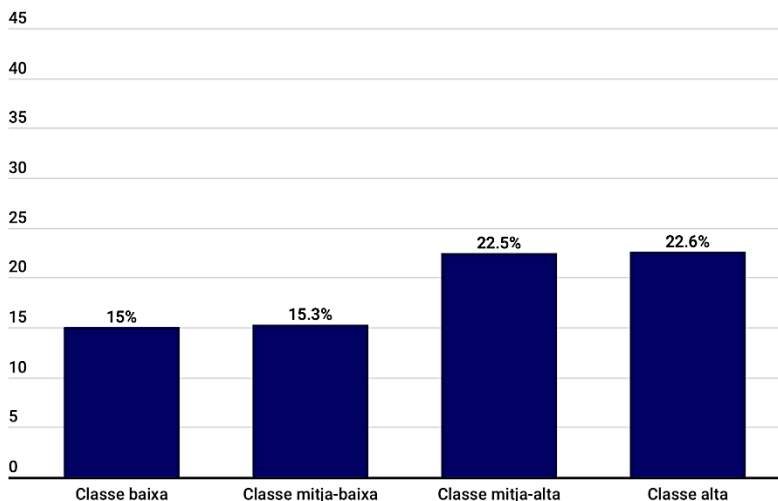
Comuns

Gràfica del suport a la ECP en funció de la renda.
Autor: Héctor Molà

El resultat d'En Comú Podem mostra que són el partit més estable de Mataró. La seva distribució de vots és bastant homogènia, aconseguint penetrar en totes les seccions censals amb resultats similars. Cal destacar que sovint es veu als comuns com una formació que es vota més als barris obrers que no pas als benestants, quan les dades desmenteixen aquesta afirmació

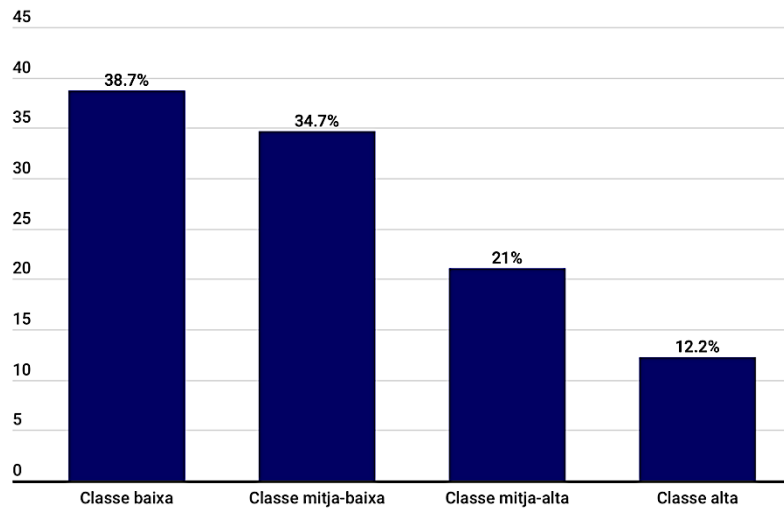
ERC

Gràfica del suport a la ERC en funció de la renda.
Autor: Héctor Molà

Els resultats d'ERC es podrien dividir en dos blocs ben diferenciats, atès els pocs canvis que hi ha dins de cada bloc. El primer bloc seria la classe baixa i mitjana-baixa, on els republicans obtenen un resultat digne. El segon bloc englobaria la classe mitjana-alta i alta, on incrementa notablement el percentatge de vots.

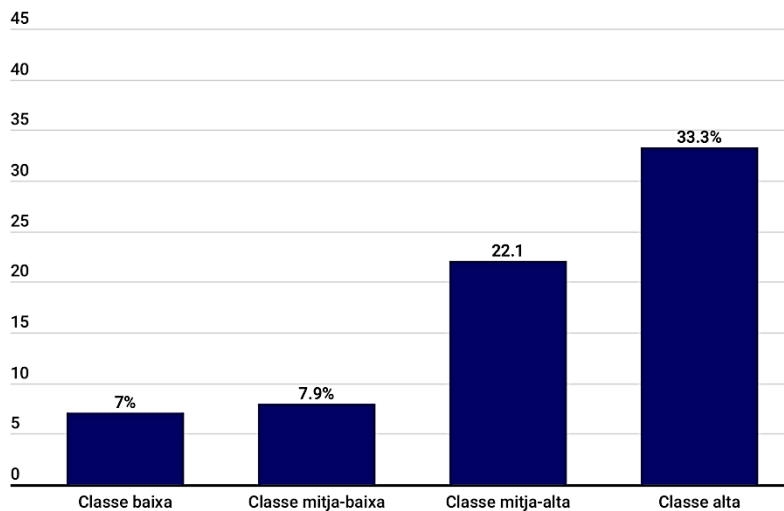
PSC

Gràfica del suport a la PSC en funció de la renda.
Autor: Héctor Molà

Els resultats del PSC mostren una clara trajectòria descendent a mesura que la renda augmenta. Els socialistes passen d'un suport massiu als barris obrers a un resultat moderat als barris més enriquits. Els vots de la formació socialdemòcrata són heterogenis i varien molt en funció del context socioeconòmic.

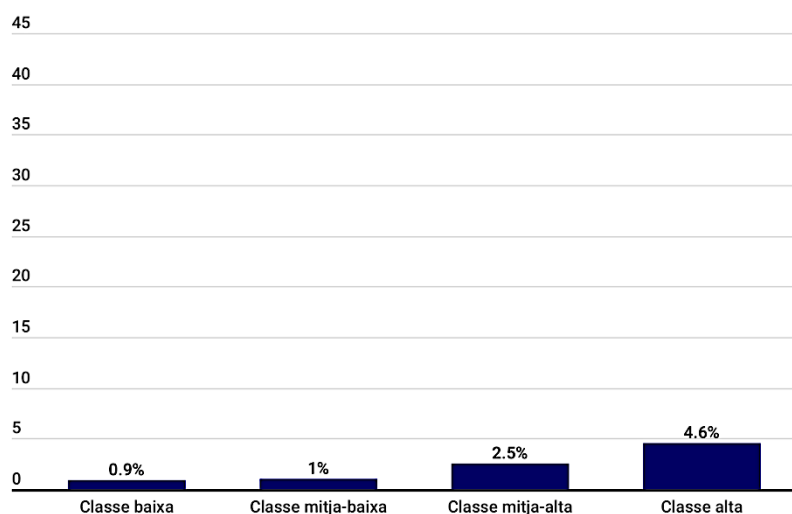
Junts

Gràfica del suport a la Junts en funció de la renda.
Autor: Héctor Molà

Els resultats de Junts permeten veure que el partit té una forta trajectòria ascendent. El partit sobiranista passa de ser cinquena força a les zones humils a assolir la primera posició a les zones benestants. Cal destacar que junts i el PSC tenen trajectòries electorals contraposades, i representen a sectors molt diferents en termes econòmics.

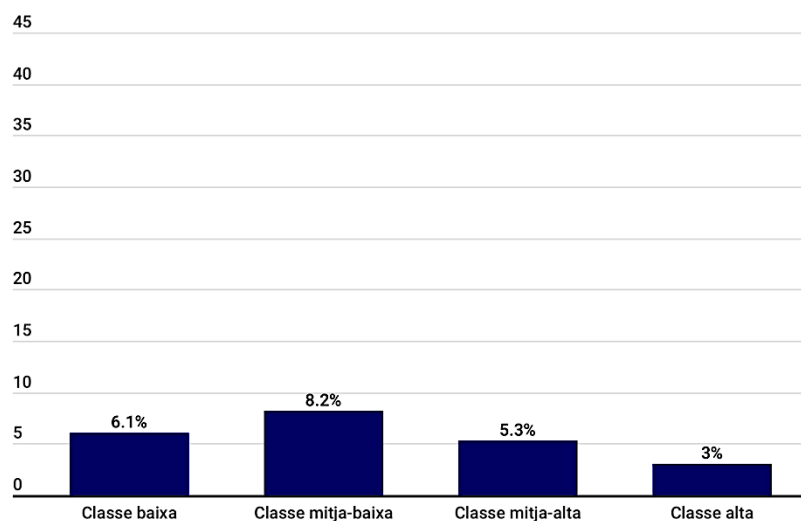
PDeCAT

Gràfica del suport a la PDeCAT en funció de la renda.
Autor: Héctor Molà

Els resultats del PDeCAT evidencien que el partit té uns forts contrastos dependent de la renda. La seva projecció de resultats s'assembla proporcionalment a la forma de Junts.

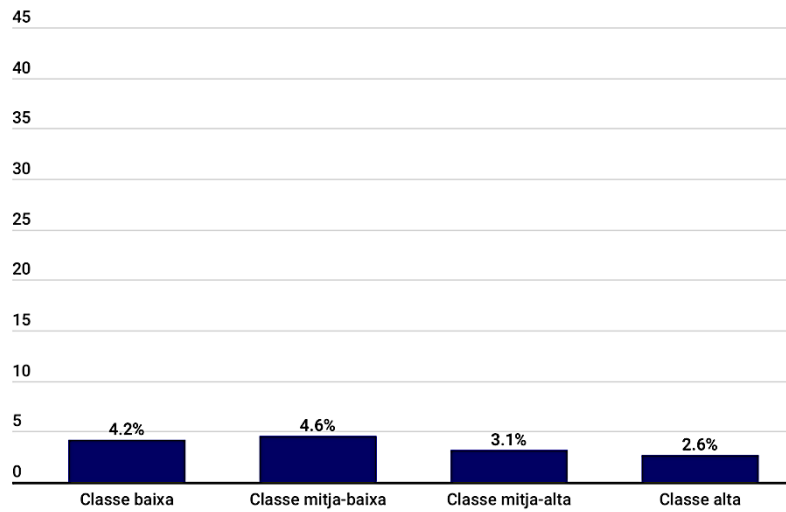
Ciutadans

Gràfica del suport a la C's en funció de la renda.
Autor: Héctor Molà

Els resultats de Ciutadans no tenen una trajectòria massa clara. El partit taronja treu un resultat suficient a la classe baixa i la mitjana-alta, mentre que té el seu pic a la classe mitjana-baixa, on el partit aconsegueix un bon percentatge de vots. Per contra, a la classe alta els constitucionalistes es desinflen i obtenen un suport més discret.

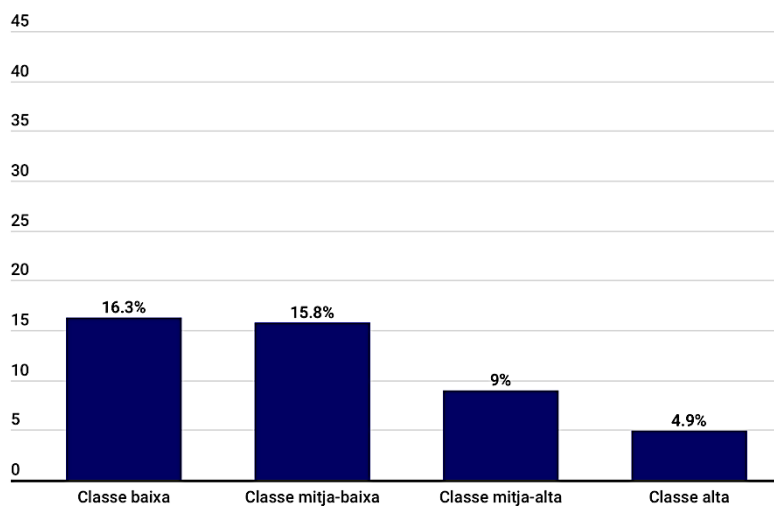
PP

Gràfica del suport a la PP en funció de la renda.
Autor: Héctor Molà

Els resultats obtingut pel PP mostren una tendència a la baixa a mesura que la renda creix. El partit assoleix el seu pic a la classe mitjana-baixa, molt a prop de la baixa. D'altra banda, els populars perden suport a la classe mitjana-alta i treuen el pitjor resultat a la classe alta

VOX

Gràfica del suport a la VOX en funció de la renda.
Autor: Héctor Molà

Els resultats obtinguts per VOX mostren que el partit obté més suport dins la classe baixa, i a mesura que la renda augmenta el seu percentatge de vots disminueix. La formació d'extrema dreta aconsegueix fer forat als barris que votaven socialista i comunista, mentre que per contra no ha aconseguit la mateixa penetració a les zones més burgeses de la ciutat

8. VOT SEGONS EL BARRI

Com ja s'ha explicat abans, els barris de Mataró es poden dividir de moltes maneres. Es seguirà l'anterior mapa proposat per aquest treball en específic.

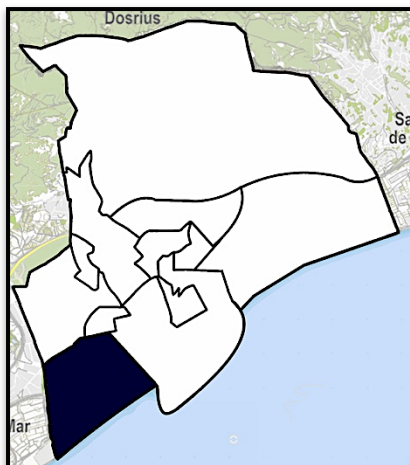
S'analitzaran els resultats de cada barri a nivell de partits. També es farà una gràfic que mostri el suport a l'independentisme en el barri en qüestió. A més, es farà una breu ressenya de la història de cada barri, així com la població que hi habita o l'any de fundació.

També cal destacar alguns aspectes més aviat tècnics.

No ha estat possible trobar les dades lingüístiques referides a cada barri. Per tant, no tenen les xifres concretes dels usos lingüístics a nivell de zona, i tampoc de la ciutat en conjunt.

Ara bé, sí que és cert que s'ha escrit en alguns casos la llengua majoritària parlada pels habitants del barri. No és cap secret pels ciutadans de Mataró saber en quines zones es parla més una llengua i en quines altres es parla un idioma diferent.

També aclarir que per tal de fer més visuals les pàgines, s'ha decidit de no posar peus de foto en aquest apartat, ja que l'espai és reduït, i tampoc cal allargar en excés la informació. En tot cas, totes les gràfiques, mapes i imatges mostrades són fetes per l'autor.

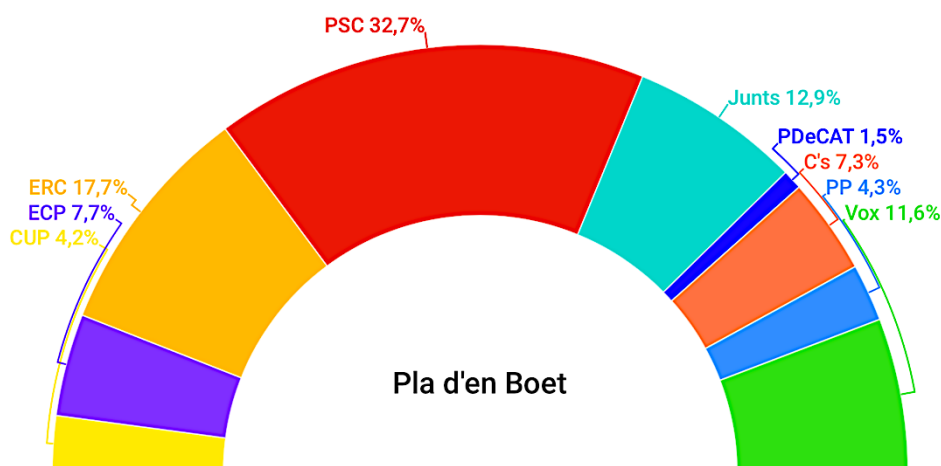
Pla d'en Boet

Habitants: 5.268

Any de fundació: 1968

Renda bruta mitjana: 11.614€

Independentisme: 36,3%

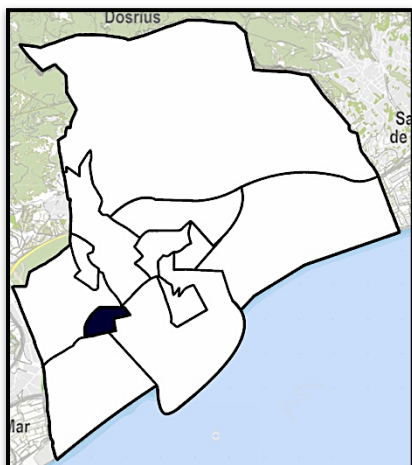
Història i orígens

El barri de Pla d'en Boet sorgeix del *Polígon Espertero*, una promoció d'habitatges promoguda per Ministerio Nacional de la Vivienda. Es funda de manera artificial l'any 1968, i tot eren habitatges de protecció oficial. El barri va patir greus crisis de pobresa i seguretat durant la dècada de 1980, però la situació ha anat millorant gràcies al teixit veïnal i la creació d'una comissaria dels Mossos. Els primers habitants eren d'obriers i famílies amb pocs recursos que acabades d'arribar a Catalunya. En l'actualitat, la composició sociològica del barri és més variada, i la renda és una mica inferior a la mitjana de Mataró. A nivell polític, el PSC guanya les eleccions amb comoditat. La segona força és per a ERC, i el tercer lloc és per a Junts, respectivament. Cal destacarà que tots els partits unionistes augmenten els seus resultats, mentre que tots els partits independentistes els empitjoren. El bloc independentista obté un 36,3%.

36,3%

● Suport a l'independentisme

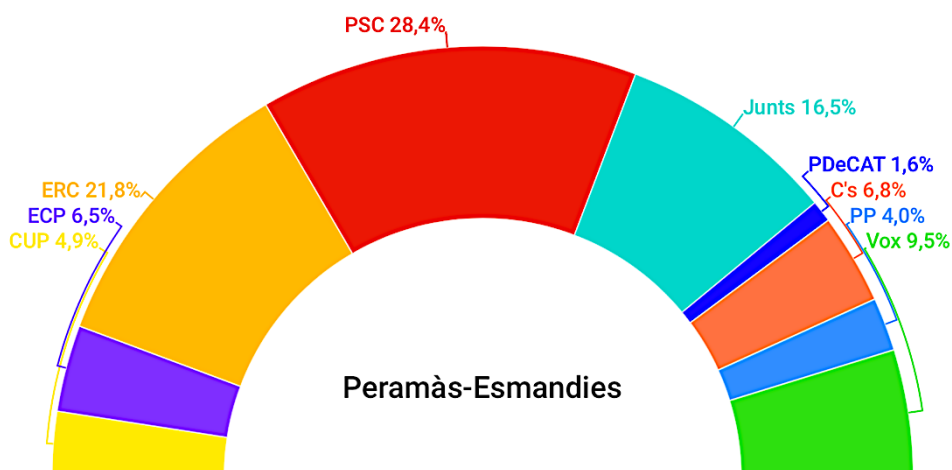
Peramàs-Esmandies

Habitants: 7.928

Any de fundació: 1960

Renda bruta mitjana: 13.486€

Independentisme: 44,8%

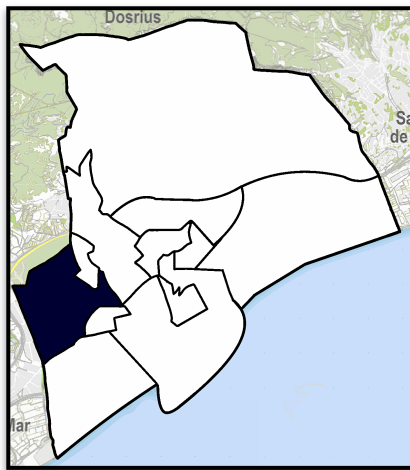
Història i orígens

El barri de Peramàs-Esmandies té la particularitat de ser l'únic que té dos nuclis històrics. El nucli de Peramàs prové d'una zona promoguda i urbanitzada per la Caixa d'Estalvis de Mataró la dècada de 1960. El nucli de les Esmandies fa referència a la Masia les Esmandies, casa pairal que encara es conserva. Al voltant d'aquest mas es va edificar la resta del barri en forma de blocs de pisos. A més, la Masia les Esmandies és la seu de l'associació de veïns i la colla gegantera. Aquest barri és el que més s'ajusta a la realitat mataronina. La renda mitjana i els resultats electorals són els més similars als del conjunt de la ciutat. El PSC esdevé guanyador indiscutible, a molta distància ERC i Junts, que són segona i tercera força respectivament. El suport a l'independentisme és d'un 44,8%, sent una mica inferior a la mitjana mataronina.

44,8%

● Suport a l'independentisme

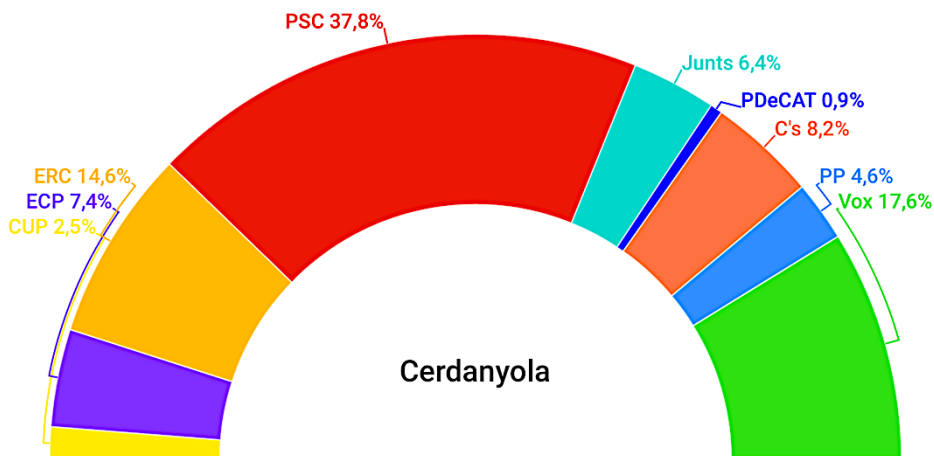
Cerdanyola

Habitants: 31.194

Any de fundació: 1950-1960

Renda bruta mitjana: 9.364 €

Independentisme: 24,4%

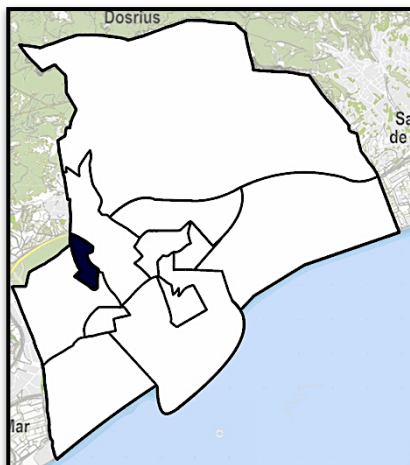
Història i orígens

El barri de Cerdanyola va prendre forma a la dècada del 1950, fruit dels processos migratoris del sud de la península fins a Catalunya. En 25 anys el barri va passar de només 823 habitants a uns 22.000. En els seus inicis, Cerdanyola estava separada del nucli cèntric de la ciutat. La majoria de les cases van ser d'autoconstrucció, i les lluites veïnals tractaven de com fer arribar l'enllumenat o el clavegueram. Moltes d'aquestes reivindicacions van ser liderades per gent del PSC, i també del PSUC. La renda bruta per habitant bastant inferior a la mitjana de la ciutat. El PSC té una forta implantació a Cerdanyola, i en la majoria d'eleccions treu uns resultats netament superiors a les altres forces polítiques. Cal destacar que l'extrema dreta és segona força, ja que el barri pateix problemes de convivència derivats de les noves onades migratòries. El bloc independentista, liderat per ERC, obté un total del 24,4%.

24,4%

● Suport a l'independentisme

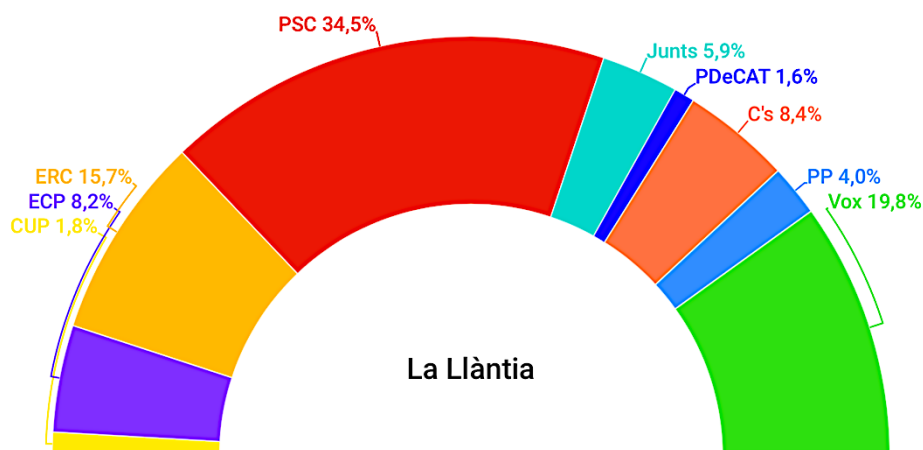
La Llàntia

Habitants: 4.063

Any de fundació: 1950-1960

Renda bruta mitjana: 11.926€

Independentisme: 25,1%

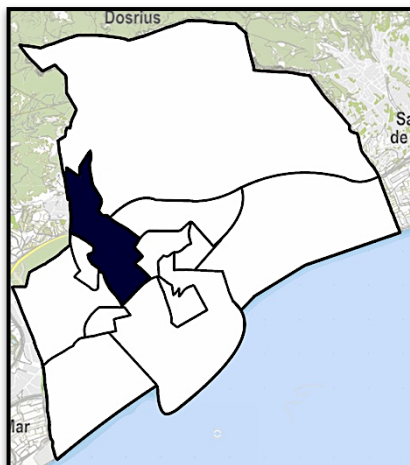
Història i orígens

El barri de La Llàntia té el seu origen amb l'arribada de la immigració andalusa a la ciutat. Es comença a urbanitzar de manera descontrolada entre els anys 1950 i 1960. El barri és d'autoconstrucció, i fins la creació de la Via Europa, quedava bastant incomunicat de la resta del municipi. És un barri construït per obrers andalusos, extremenys i murcians, entre molts altres. És una zona amb relativament pocs habitants. La seva renda bruta és una mica inferior que la mitjana. El PSC és clarament hegemònic, i de fet, obtenen més vots els socialistes que tots els partits independentistes junts. A La Llàntia, VOX és segona força, obtenint pràcticament un 20% dels sufragis. Els partits independentistes reculen significativament, en especial Junts i la CUP. El bloc sobiranista aconsegueix un total del 25,1% dels suports.

25,1%

● Suport a l'independentisme

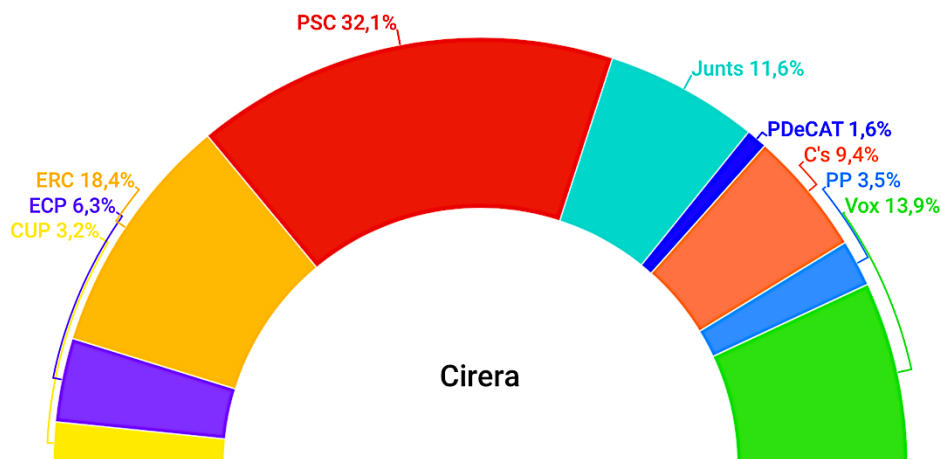
Cirera

Habitants: 10.596

Any de fundació: 1950

Renda bruta mitjana: 14.002€

Independentisme: 34,8%

Història i orígens

El barri de Cirera comença a originar-se a partir dels anys 50 del segle XX. Antigament el sòl havia estat destinat a usos agrícoles, però molts dels nombrosos migrats nouvinguts van instal·lar-se a Cirera. Com a altres zones de la ciutat, les cases són d'autoconstrucció. Això va originar un urbanisme descontrolat, i més tenint en compte el desnivell de metres que té la zona. La onada de problemes relacionats amb la droga i la delinqüència de la dècada de 1980 va afectar a la qualitat de vida del barri, però amb el pas del temps i les remodelacions aquest estigma es va anar deixant enrere. Un altre cop, el PSC torna a tenir la primera posició, a molta distància d'ERC, que és segona força. En aquest cas, el tercer lloc és per a VOX. Els partits sobiranistes obtenen un total del 34,8% dels vots.

34,8%

● Suport a l'independentisme

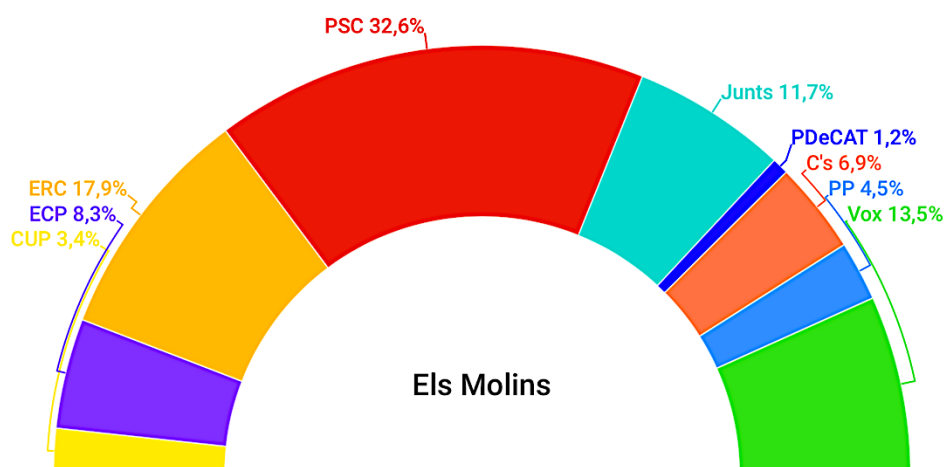
Els Molins

Habitants: 5.884

Any de fundació: 1960

Renda bruta mitjana: 11.782€

Independentisme: 34,2%

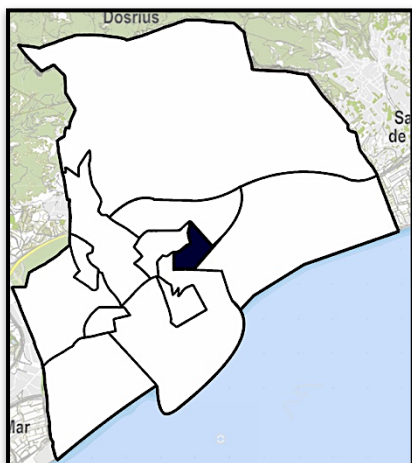
Història i orígens

El barri de Els Molins es va originar cap a la dècada del 1960, i el van habitar famílies vingudes a causa de la immigració. No és un barri excessivament dens, i els seus habitants gaudeixen d'una bona qualitat de vida. La zona està pendent d'edificar un solar de grans dimensions, que podria exercir com a motor cultural i comercial de Els Molins. La renda és inferior. La zona presenta moltes similituds amb els altres barris originats en la mateixa època. La primera posició és per al PSC, que treu un terç dels vots. ERC es queda amb el segon lloc, i la tercera plaça l'obté VOX. El moviment sobiranista en conjunt aconsegueix un 34,2% dels sufragis.

34,2%

● Suport a l'independentisme

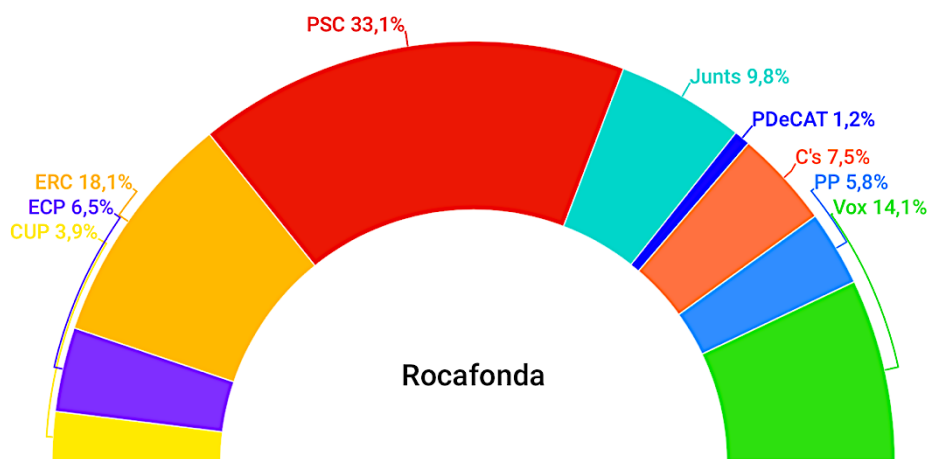
Rocafonda

Habitants: 11.562

Any de fundació: 1950-1960

Renda bruta mitjana: 9.232€

Independentisme: 33%

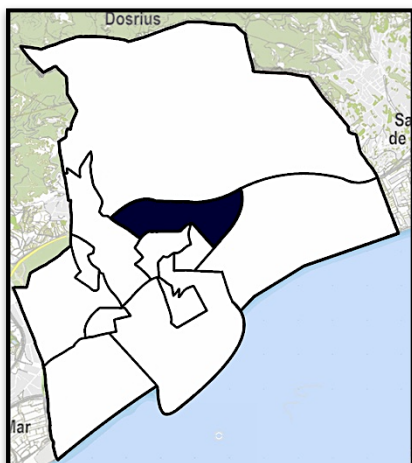
Història i orígens

El barri de Rocafonda va néixer a partir dels anys 50 del segle XX. A diferència dels altres barris obrers i perifèrics, en aquest cas s'hi van construir edificis amb molts pisos, fet que ha produït una densitat d'habitants més elevada. El barri ha patit manca d'equipaments culturals, sanitaris i escolars, però s'ha intentat redreçar aquesta situació amb inversions municipals o la Llei de Barris. La particularitat de Rocafonda és que té unes taxes d'immigració molt altes. A més, la pobresa és molt present, ja que té la renda bruta més baixa de la ciutat. La diversitat cultural i ètnica és la realitat del barri. El PSC torna a guanyar, mentre que ERC té el segon lloc, i VOX és tercera força. El moviment independentista obté un 33% dels sufragis, percentatge lleugerament més alt que en altres zones de característiques similars.

33%

● Suport a l'independentisme

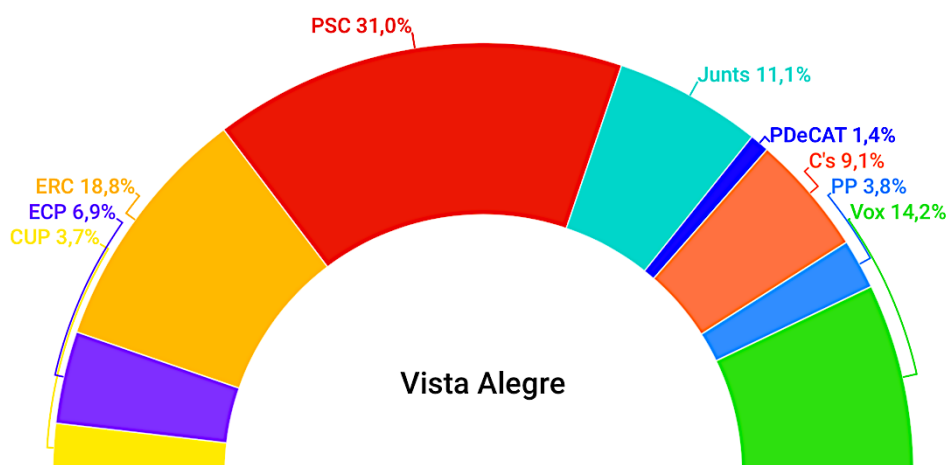
Vista Alegre

Habitants: 7.495

Any de fundació: 1950-1960

Renda bruta mitjana: 14.789€

Independentisme: 34,9%

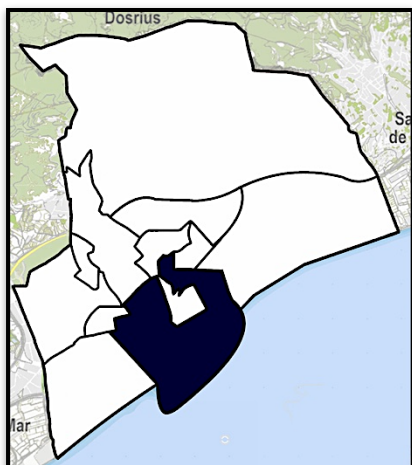
Història i orígens

El barri de Vista Alegre va tenir un origen idèntic als altres barris originats a l'època. En canvi, el seu destí ha estat una mica diferent. No hi ha gairebé immigració, i els equipaments del barri són prou bons. És un barri residencial que no té massa mancances, sobretot comparat amb altres zones més vulnerables. Geogràficament, és una zona muntanyosa i amb molt de desnivell, i sempre ha estat més apartada del que passava a la resta de Martoró. La situació del barri obrer és bona, fins al punt que supera la mitjana municipal en renda bruta per càpita. El PSC revalida la seva victòria un cop més, i ERC és segona força. El tercer partit és VOX. L'independentisme en el seu conjunt obté el 34,9% dels vots polítics.

34,9%

● Suport a l'independentisme

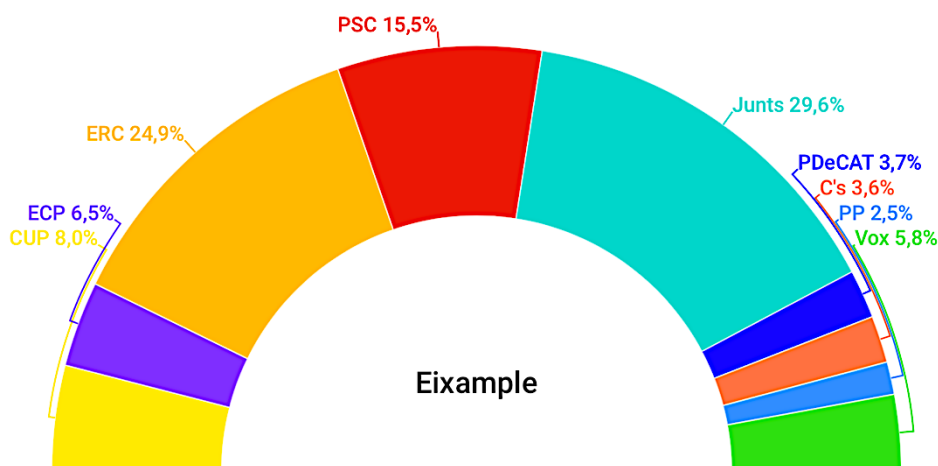
Eixample

Habitants: 32.008

Any de fundació: 1878

Renda bruta mitjana: 17.033€

Independentisme: 66,1 %

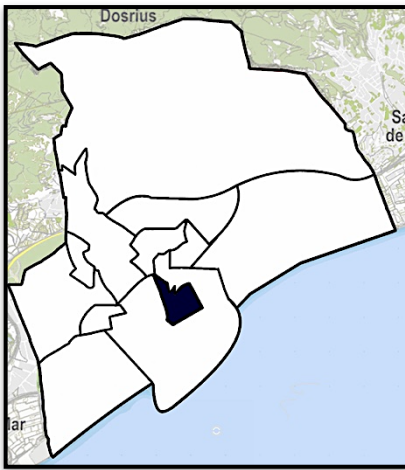
Història i orígens

El barri de l'Eixample té el seu origen quan el Centre no dona prou capacitat per al total de la població. En aquella època, els eixamples de les diferents ciutats catalanes es planificaven. Els dissenyadors de l'Eixample Mataroní són l'arquitecte Emili Cabanyes i l'enginyer Melcior de Palau. És, conjuntament amb Cerdanyola, el barri més poblat de la ciutat. El barri destaca per amplis serveis i una bona cohesió social. La renda és superior a la mitjana local. Els resultats electorals de l'Eixample són totalment diferents als observats fins ara. Junts és el clar guanyador, amb un terç dels vots. La segona posició és per a ERC, mentre que la tercera és aconseguida pel PSC. Cal destacar que l'extrema dreta disminueix molt el seu resultat en aquests barris, mentre que l'anticapitalisme de la CUP creix. Tots els partits unionistes empitjoren els seus resultats, i el total de vots a formacions sobiranistes és d'un 66,1%.

66,1%

● Suport a l'independentisme

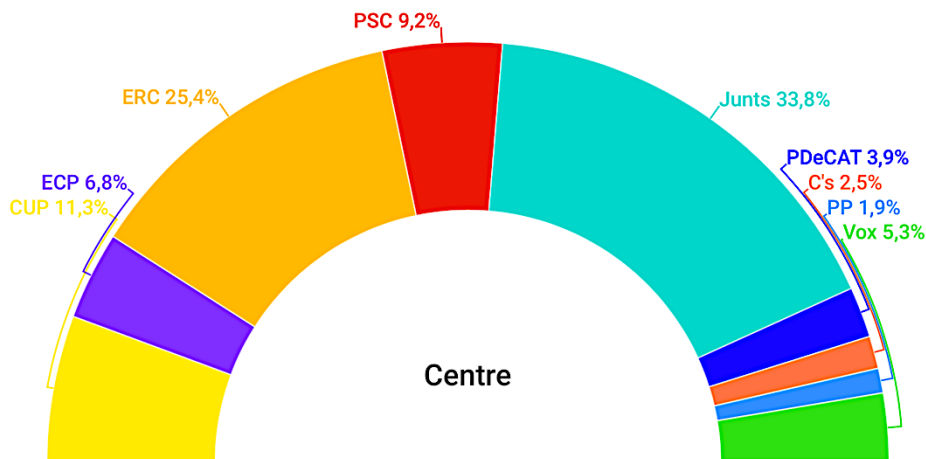
Centre

Habitants: 4.683

Any de fundació: I a.C.

Renda bruta mitjana: 18.264€

Independentisme: 74,3%

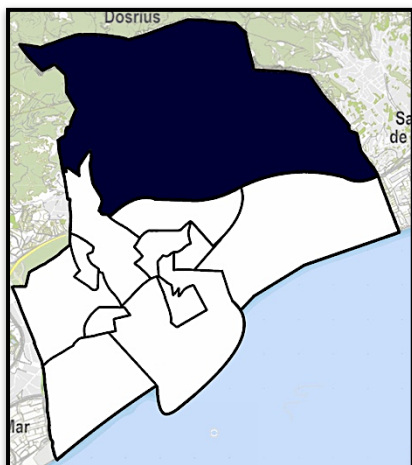
Història i orígens

El barri del Centre és el nucli històric de Mataró. La història de Mataró fins a inicis del segle XX succeeix únicament al Centre. Mataró neix de la romana ciutat d'lluro, al segle I a.C. També va tenir un paper clau en la Revolució Industrial, amb una forta indústria tèxtil. La ciutat va ser molt rica i, de fet, el primer ferrocarril de la península ibèrica va ser el Mataró-Barcelona, de la mà Miquel Biada. La zona del Centre té una renda superior a la mitjana, superant els 18.000€. A més, concentra el major percentatge de població nascuda a Catalunya, així com el major percentatge de catalanoparlants. A escala electoral, la primera plaça és per Junts, té l'hegemonia amb un terç dels votants. La segona força és per ERC, i la tercera és per la CUP. Es dona el cas que els tres primers partits al Centre són favorables a la independència. El total del bloc independentista assoleix un 74,3% dels sufragis.

74,3%

● Suport a l'independentisme

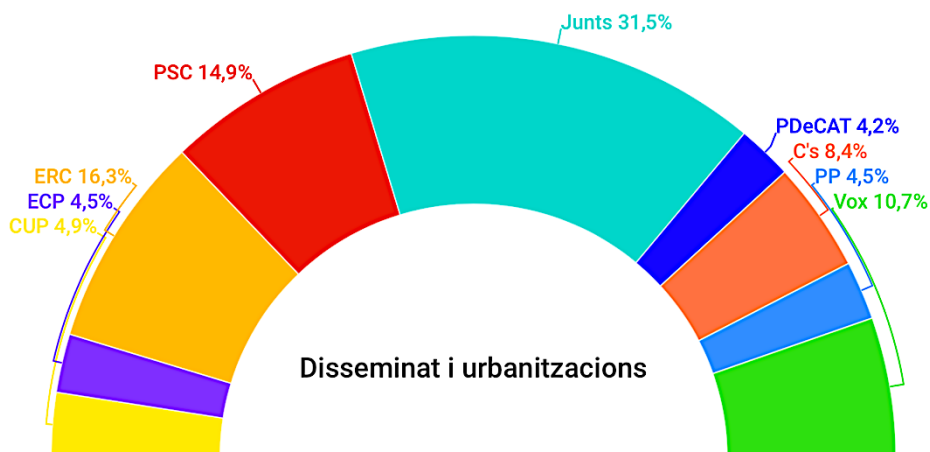
Disseminat i urbanitzacions

Habitants: 3.216

Any de fundació: 1960

Renda bruta mitjana: 18.850€

Independentisme: 57%

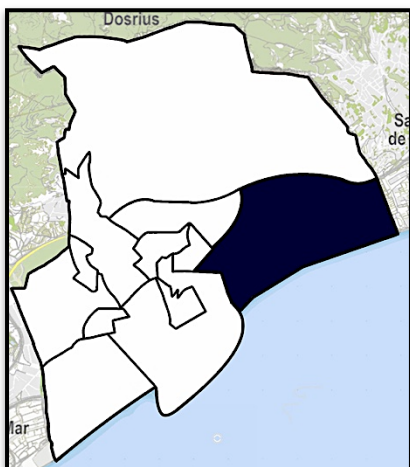
Història i orígens

El disseminat està conformat per diverses urbanitzacions. Can Bruguera es va originar l'any 1966, i està format per diverses cases i carrers. La Cornisa és una altra d'aquestes urbanitzacions. El Camí de la Serra és un espai d'habitatges promoguts per PUMSA. El veïnat de Valldeix també forma part d'aquest disseminat. És la zona amb la renda més alta de la ciutat. El primer lloc és per a Junts, el segon és per a ERC, i el tercer és per al PSC. El conjunt de l'independentisme aconseguix un 57% dels vots

57%

● Suport a l'independentisme

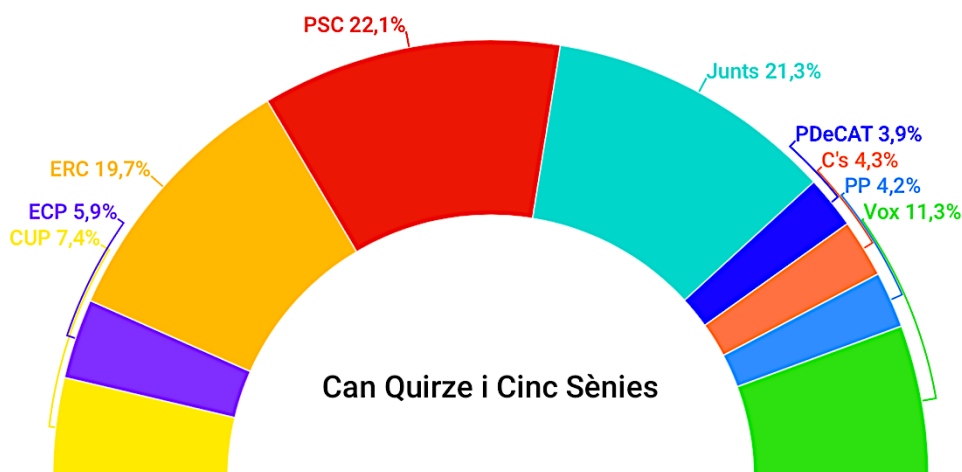
Can Quirze i Cinc Sènies

Habitants: 6.784

Any de fundació: 1950

Renda bruta mitjana: 14.091€

Independentisme: 52,3%

Història i orígens

La darrera està formada per Can Quirze, una urbanització que compta amb nombrosos habitatges, a més d'una escola i un club de tennis. Les Cinc Sènies són una altra part d'aquesta zona. Són l'espai agrícola de Mataró, i tot són cases de pagès o camps de conreu. Actualment, és un espai protegit de l'especulació urbanística, i per aquest motiu no es poden edificar cases ni pisos. La Fornenca també s'hi inclou aquí. És una urbanització que es va iniciar l'any 1962. La peculiaritat dels resultats és que també hem d'incloure una mançana de Rocafonda que vota conjuntament amb aquesta secció censal, fet que distorsiona l'anàlisi. Això afecta tant als resultats electorals com a la renda mitjana bruta.

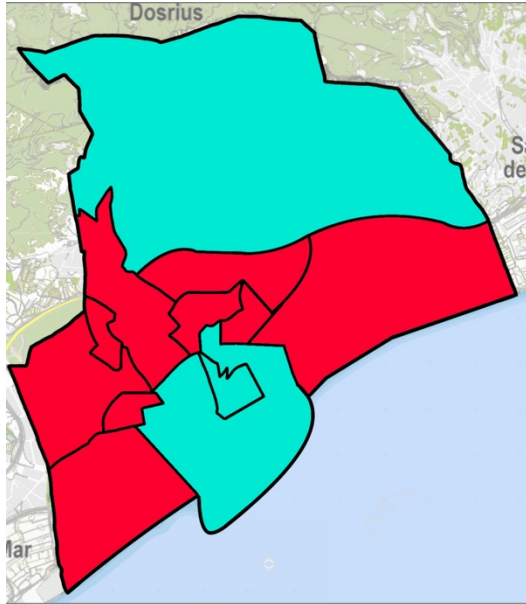

52,3%

● Suport a l'independentisme

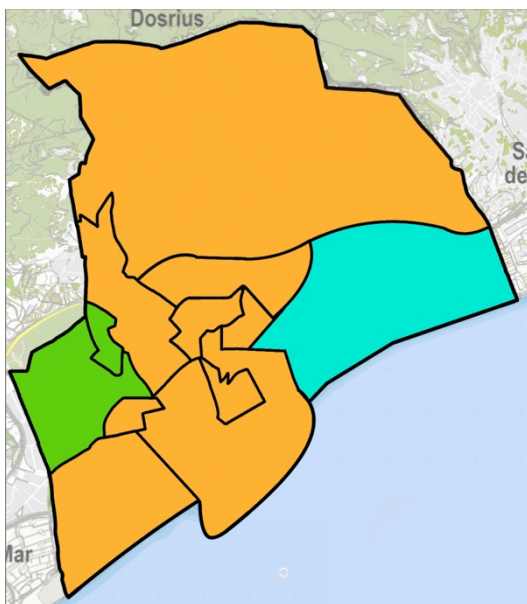
Per tal de quedar-se amb una idea general s'han elaborat diversos mapes polítics en funció dle barri. Aquests tres mapes estan compostos per la primera, segona i tercera força política que guanya a cada barri.

Primera Força

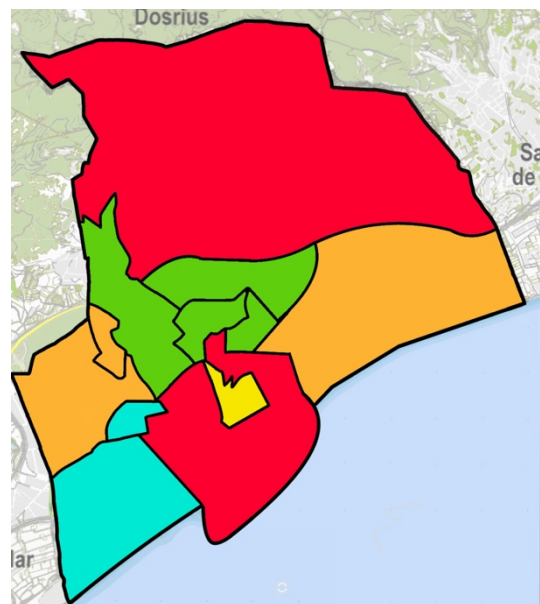
Mapa de la primera força als barris.
Autor: Héctor Molà.

Segona Força

Mapa de la segona força als barris.
Autor: Héctor Molà.

Tercera força

Mapa de la tercera força als barris.
Autor: Héctor Molà.

9. ABSTENCIÓ

L'abstenció és el fenomen que consisteix en no expressar el vot en unes eleccions. L'abstenció és important a l'hora de guanyar o perdre unes eleccions. No mobilitzar els votants del propi partit pot portar a perdre uns comicis, de la mateixa manera que si els votants dels partits contraris no es mobilitzen és més fàcil obtenir la victòria electoral.

9.1 Resultat abstenció relativa i absoluta

L'abstenció relativa s'expressa en grau percentual, i per tant, és el percentatge de gent que s'ha abstingut. En canvi, l'abstenció absoluta s'expressa en el número concret de persones amb dret a vot que no ho han fet. Per tant s'analitzaran els resultats de l'abstenció a la ciutat Mataró, i es compararà amb el total català.

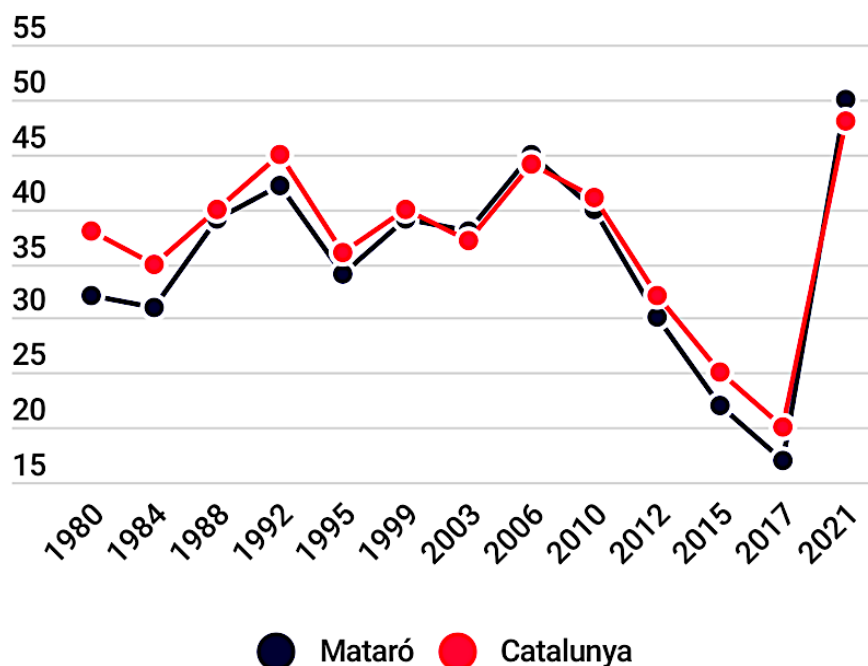

	Abstenció absoluta
Mataró	43.896 vots

Gràfica i taula de l'abstenció a Mataró i a Catalunya a les eleccions al Parlament de 2021.
Autor: Héctor Molà

9.2 Històric de l'abstenció

L'abstenció és analitzable al llarg del temps, i per tant s'analitzaran les eleccions a Mataró d'acord amb la seva abstenció, fent la seva comparació amb l'abstenció a Catalunya.

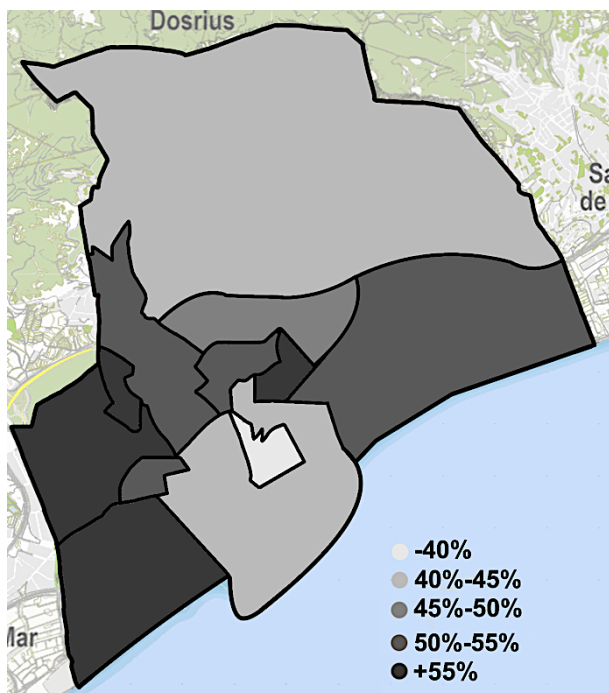
	1980	1984	1988	1992	1995	1999	2003	2006	2010	2012	2015	2017	2021
Mat.	32,1	31,8	39	42	34,7	39	38	45,5	40,3	30,3	22,6	17,4	50,2
Cat.	38,7	35,7	40,6	45,1	36,4	40,8	37,5	44	41,2	32,4	25	20,9	48,7

Gràfica i taula de l'evolució històrica de l'abstenció a Mataró i a Catalunya. Autor: Héctor Molà

Els resultats mostren que l'abstenció de Mataró té una correlació directa amb el que passa al conjunt de Catalunya. És per això que les dues trajectòries són molt similars. Tanmateix, sí que s'observa que en els inicis de la democràcia Mataró tendia a votar més que el conjunt del país. Amb el pas de les legislatures les tendències s'han anat igualat, fins al punt que en les darreres eleccions va haver un major nombre percentual d'abstencionistes a Mataró que no pas a la resta del territori.

9.3 Resultat abstenció per barris

L'abstenció també varia en funció del barri, i això és determinant en el resultat d'uns comicis. Cal posar en context que les darreres eleccions al Parlament de Catalunya van tenir una gran abstenció. Aquesta va ser causada per dos grans motius, la pandèmia de la COVID-19 i el cansament polític.

I. Mapa de l'abstencionisme a Mataró. Autor: Héctor Molà

9.4 Conclusions sobre l'abstenció

Les conclusions de l'anàlisi sobre l'abstenció deixen diverses lectures. En primer lloc, es pot afirmar que Mataró és una ciutat amb una abstenció similar a la del conjunt de Catalunya. També s'observa que els barris perifèrics i obrers presenten un major abstencionisme que no pas els centrals. De fet, la relació és tan clara que els barris més independentistes, Centre i Eixample, són alhora els que més voten. En conclusió, es pot afirmar que l'abstenció és un fenomen present a Mataró, però que succeeix de manera desigual.

**Sobiranisme;
Proposta**

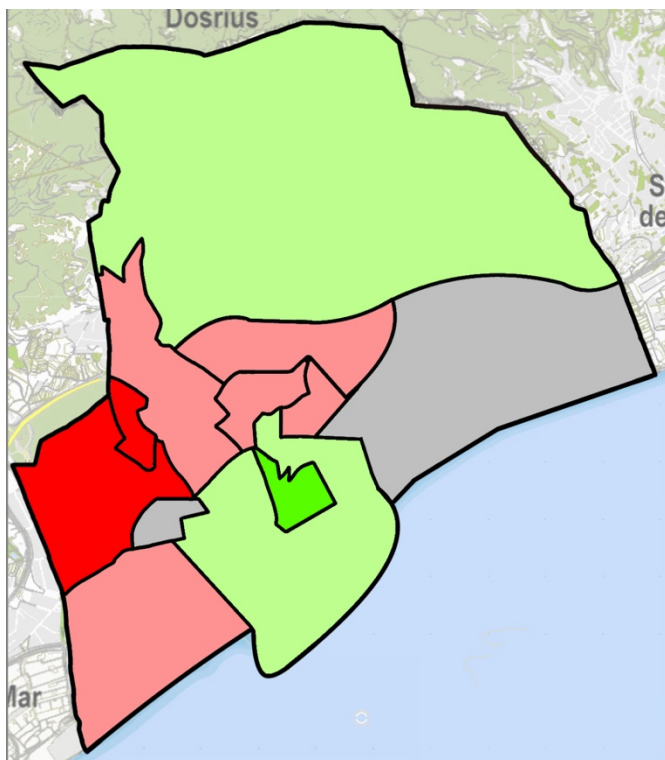
Marc pràctic 02.

10. EL NOU SOBIRANISME

10.1 Introducció

La part pràctica s'inicia amb la voluntat d'elaborar una proposta per tal que el sobiranisme esdevingui guanyador a la ciutat. A partir d'ara, el treball pren una dimensió més subjectiva, però s'ha intentat separar el màxim de les opinions personals. Mataró és una ciutat de forts contrastos. No és una ciutat compacta en un sentit lingüístic, ni econòmic, ni geogràfic, i òbviament, tampoc polític. El sobiranisme en un sentit estricte és d'un 46,6% a la ciutat. Ara bé, aquest resultat oscil·la entre un 80,8% d'alguna secció de l'Eixample i un 15,1% d'alguna secció de Cerdanyola. Aleshores, Mataró té zones molt favorables a la independència i altres que no ho són tant. El se-

güent mapa mostra l'estat del sobiranisme per barris. L'independentisme té l'hegemonia al Centre. Alhora, té majories àmplies a l'Eixample i al disseminat. Els districtes de Peramàs i Can Quirze-Cinc Sènies són zones disputa, atès que cap dels dos blocs aconsegueix imposar-se a l'altre. D'altra banda, l'unionisme compta amb una majoria àmplia a Pla d'en Boet, Cirera, Els Molins, Rocafonda i Vista Alegre. A més, és hegemònic als barris de

Cerdanyola i La Llàntia. Cal tenir en compte les diferències entre les diferents zones. D'una banda, el Centre de la ciutat és una zona amb més ingressos. També és la zona amb més catalanoparlants, i amb el percentatge més gran de nascuts a Catalunya. Alhora, és el lloc amb més votants històrics al nacionalisme de Convergència. En canvi, la perifèria és gairebé oposada. Els ingressos dels seus habitants són menors, són zones majoritàriament castellanoparlants, i compten amb una gran quantitat de nascuts a altres parts de la península, o sinó

a l'estranger. A més, històricament, s'han inclinat per partits de matriu espanyola, sent guanyadores les formacions de tendència socialista o comunista.

10.2 Eixos i proposta

Amb aquesta disparitat entre barris, el sobiranisme mai no aconseguirà esdevenir guanyador a Mataró i, possiblement, tampoc a Catalunya. Justament, d'aquest context sorgeix la idea d'elaborar una proposta per a un nou tipus de sobiranisme. Es creu necessari augmentar els vots en aquestes zones perifèriques, d'antiga immigració andalusa, castellanoparlants i que voten a partits d'esquerra unionista. Aleshores, es plantegen una sèrie d'eixos que cal seguir si els sobiranistes volen incrementar els suports en aquestes zones esmentades.

10.3 Fortaleses

El moviment sobiranista ha estat, a grans trets, capaç de transformar el nacionalisme català en independentisme. Degut a aquest canvi, s'ha augmentat d'un 20% fins a esdevenir el 50% de la societat, aproximadament.

D'una banda, la gent que votava a Convergència ha passat a votar a altres formacions com Junts i ERC, i a declarar-se obertament independentista.

D'altra banda, també hi ha alguns dirigents i votants del sector sobiranista del PSC que van anar marxant progressivament del partit, fins a fundar partits minoritari com Moviment d'Esquerres, o integrar-se a les llistes d'ERC i Junts. Aquesta fuga de vots ha estat principalment en els sectors més catalanistes, i sobretot, en aquells votants socialistes que vivien fora de l'Àrea Metropolitana.

Una de les fortaleses que té el sobiranisme és que disposa d'un ampli ventall ideològic dins del bloc. El sobiranisme va des de l'esquerra anticapitalista de la CUP fins als democristians del PDeCAT, passant per ERC i Junts. L'independentisme té opcions per triar des del marxisme, la socialdemocràcia, el liberalisme i el centredreta, que encarnen tots els partits mencionats anteriorment.

10.4 Debilitats

Les debilitats actuals, a nivell electoral, del moviment sobiranista són diverses. D'una banda, hi ha una manca de capacitat per penetrar dins de l'AMB (Àrea Metropolitana de Barcelona). S'ha de pensar que precisament aquesta zona és on es concentra un percentatge més elevat de població.

D'altra banda, el moviment es troba actualment desil·lusionat, com si el *procés* s'hagués congelat, o aturat. L'actual crisi del govern independentista tampoc no ajuda a ser massa optimista en un futur proper.

10.5 Oportunitats

En primer lloc, una de les oportunitats és que hi ha molta gent dins de Catalunya favorable a un referèndum d'autodeterminació. Això indica que la població catalana entén que hi ha un conflicte polític, i que aquest s'ha de resoldre de manera pacífica i democràtica.

En segon lloc, a mesura que passen les generacions la gent tendeix a sentir més arrelament a la terra on viu, i generalment, són més proclius a optar formacions estrictament catalanes.

En darrer lloc, l'oportunitat més clara, i que pot semblar òbvia, és que l'independentisme no ha arribat encara a enfocar-se a tots els col·lectius. Per tant, hi ha una bossa de ciutadans que són votants potencialment independentistes.

10.6 Amenaces

Una de les amenaces que pot patir l'independentisme a l'hora d'explicar el projecte és caure en el paternalisme. No es tracta d'evangelitzar ciutadans castellano parlants, ni tampoc d'anar a dir-los que estaven equivocats. L'objectiu és dialogar, i entendre que la independència pot portar avantatges i inconvenients. Els ciutadans han de ser capaços de veure amb racionalitat les propostes d'un bloc i de l'altre, i llavors optar per la opció que creguin més convenient.

Una altra amenaça és la desinformació. La intoxicació dels mitjans estatals és un greu problema. Dir que el castellà està perseguit a Catalunya és una mentida que creu molta gent que viu fora de Catalunya, però també hi ha gent que ho pensa vivint aquí. Les cadenes de televisió esbiaixen la realitat i opten per la parcialitat. El problema en molts casos rau en què a les zones unionistes la gent no mira TV3 ni llegeix diaris catalanistes. Aleshores, encara que l'independentisme expliqui que el castellà seguirà sent llengua oficial, aquesta informació no arriba, perquè la població a qui va orientat el discurs no segueix aquell mitjà de comunicació.

A més, hi ha el greu risc de caure en el partidisme. Si l'independentisme vol esdevenir guanyador ha d'entendre que només treballant conjuntament es podrà eixamplar la base. Els càlculs electoralistes i el pensament a curt termini són nocius per al moviment. Les picabaralles entre independentistes i els retrets s'han de deixar de banda si es vol aconseguir ampliar la base de votants. Tampoc té massa sentit que l'independentisme arribi a un 60%, si està profundament dividit en dues meitats irreconciliables.

Per acabar, també hi ha l'amenaça d'adoptar un discurs identitari. Si dins del propi independentisme s'opta per discursos abraonats que exalcin la identitat per sobre de la resta d'elements, el moviment es tornarà excloent, i amb el temps, residual. Cal evitar tots els aspectes que puguin conduir a una mena de replegament identitari. Es tracta d'un nou sobiranisme que sigui obert, inclusiu i democràtic. Abandonar els discursos més puristes, en definitiva.

10.6 Renda

Els estudis diuen que l'independentisme fluctua en funció de la renda. A les classes més populars és minoritari, i a mesura que va augmentant la renda també augmenta el suport a la separació. Ara bé, això és fins a cert punt. A la part més alta de la renda, l'independentisme torna a caure fins a nivell baixos. El sobiranisme és un moviment majoritari dins de les classes mitges, la classe mitjana-alta i la mitjana-baixa. Les propostes per a ampliar suport en funció de la renda són les següents.

En primer lloc, es fa molt difícil que l'independentisme penetri en aquesta classe més alta, l'alta burgesia. Són col·lectius que ja viuen molt bé amb la situació actual, i per tant, no veuen cap necessitat d'un canvi polític, ja que els podria perjudicar en els seus ingressos i la seva qualitat de vida actual. A més, molts tenen negocis a altres zones de l'estat espanyol o la Unió Europea, i no volen jugar-se les seves empreses o el patrimoni ni crear situacions que puguin derivar en inseguretat jurídica. Certament, els més rics poden tenir molta influència política i mediàtica, però electoralment és un col·lectiu molt petit, així que no es veu possible d'integrar-los al projecte sobiranista.

En segon lloc, tenim la classe obrera, que és l'espai situat econòmicament per sota de la classe mitjana. Són aquells obrers andalusos i llurs descendents, que van venir a Catalunya en busca d'un futur millor per a ells i la seva família. Les classes populars són sempre les que més pateixen les crisis. És una bossa de votants molt nombrosa. L'estratègia passa per entendre l'independentisme com a un moviment que també beneficiaria a les classes treballadores. Per exemple, defensar la sanitat i l'escola pública. També pot ser fer lleis que aturin els desnonaments, o garantint els drets sindicals. Cal que l'independentisme sigui vist com una eina per millorar el dia a dia d'aquests ciutadans amb menys recursos. Només fent això s'aconseguirà guanyar el discurs en les classes treballadores.

10.7 Identitat

Hi ha molta gent que no s'acaba de sentir identificada amb l'independentisme al·legant que se senten espanyols. Això succeeix especialment a l'AMB. L'independentisme ha de saber-se allunyar dels discursos més identitaris.

El nou sobiranisme no ha de pretendre catalanitzar a aquestes persones, sinó compatibilitzar les dues identitats. És a dir, que sigui perfectament possible sentir-se català i espanyol, i alhora ser independentista. Això pot semblar una contradicció a simple vista, però és factible. La clau recau en entendre que hi ha identitats mixtes. Per exemple, hi ha gent que es pot sentir catalano-italiana i ser independentista. Aleshores, quin és l'impediment per sentir-se catalano-espanyol i ser independentista? El raonament és el mateix.

És a dir, es poden tenir dues adscripcions nacionals sense que això impedeixi el vot a una determinada causa. També és aplicable en un sentit de sentiment català i l'altre un de regional. Posem per cas, que algú té una doble identitat entre Catalunya i les Illes Balears. Davant d'això, la majoria de la població afirmaria que es possible ser independentista. Estirant el fil argumental, és possible sentir-se català i andalús i ser independentista.

En el cas de persones amb llengües estrangeres passa exactament el mateix. Al venir d'altres països, molts no entenen el moviment sobiranista. A més, ho poden percebre com un risc per ells, per la seva estada al país, o els seus drets com a immigrants. És necessari parlar obertament, perquè hi pot haver molts prejudicis a simple vista.

10.8 Llengua

Com hem vist anteriorment, el suport a l'independentisme entre castellanoparlants i parlants de llengües estrangeres és minoritari. S'han elaborat diverses estratègies per tal d'incrementar el vot sobiranista entre aquests col·lectius.

En primer lloc, l'independentisme no es pot ser vist com una amenaça al castellà. La societat catalana parla moltes llengües. De fet, el català és llengua minoritària dins de Catalunya. Des de les zones complicades per a l'independentisme hi ha el relat que es vol imposar el català per davant del castellà. Aleshores, si els independentistes volen guanyar s'ha de deixar clar que la idea no és aquesta.

Una altra manera d'arribar podria ser explicant que el castellà seguiria sent oficial en una eventual República Catalana. És a dir, que els drets lingüístics de la població castellanoparlants quedarien garantits. De fet, això ja s'ha explicat molts cops, però possiblement no hagi arribat als col·lectius esmentats.

També seria convenient que sorgissin veus de personatges independentistes que no tinguessin el català com a llengua habitual. És a dir, sobiranistes que parlin habitualment castellà, àrab o romanès, per exemple. Segurament, la figura de Gabriel Rufián sigui l'exemple més mediàtic d'això. També es dona el cas de la diputada Najat Driouech, diputada musulmana d'origen àrab. De fet, ja hi ha hagut altres diputats i càrrecs d'origen àrab al Parlament. La plataforma Súmate també busca promoure el dret a decidir i el sobiranisme entre els castellanoparlants.

Finalment, la darrera estratègia pot ser per alguns la més polèmica. Es tracta que els partits independentistes també emetin propaganda i discursos en castellà i àrab, per tal d'arribar més als seus parlants. Això no vol dir renunciar a la llengua a determinats barris, però sí flexibilitzar l'ús lingüístic. Cal ser conscient que hi ha zones on la llengua catalana és molt minoritària i, per tant, és difícil posar en pràctica i aprendre una llengua que parla poca gent al teu barri. A més, els discursos emesos en la llengua materna dels receptors tendeixen a generar més suports que no pas els emesos en una altra llengua.

10.9 Síntesi

El sobiranisme esdevindrà hegemònic en la mesura que sàpiga deslligar-se de la identitat. Més que insistir en l'origen de les persones, s'ha de preguntar pel seu destí.

En el moment on el moviment independentista sigui vist com aquell que millor defensa millor l'ecologisme, el feminisme, l'animalisme, la lluita LGTB, o l'obrerisme, creixerà. A més, es dona el cas que la majoria de drets socials esmentats ja són defensats pels partits independentistes amb representació. Això no suposaria cap canvi a nivell ideològic, potser sí a nivell discursiu.

Potser també cal recordar la manera en què el PSC i el PSUC van esdevenir guanyadors en els barris perifèrics. No van fer altra cosa que promoure teixit veïnal i associacionisme. Es van comprometre a educar i culturitzar mínimament als obrers nous i als seus fills. A més, les reivindicacions dels veïns eren canalitzades a través d'aquests partits, que les preniën com a seves i lluitaven per tal que es poguessin realitzar.

En el fons, si el sobiranisme vol arribar a ser guanyador en aquests barris, ha de fer el mateix. Ha de ser el catalitzador de les noves reivindicacions veïnals que sorgeixen i sorgiran a mesura que passi el temps.

En definitiva, l'independentisme ha de ser un mitjà, no com un fi. Si els sobiranistes aconseguïen que el seu projecte sigui vist com aquell que millor pot arreglar els problemes de la gent, augmentarà els seus suports. En cas contrari, no superarà els resultats actuals i, eventualment, podria perdre suports.

11. ENTREVISTES

Per tal complementar el projecte, s'ha cregut necessari realitzar una sèrie d'entrevistes a persones relacionades amb la política i Mataró. El total d'entrevistes realitzades ascendeix a dotze. Entre aquests hi trobem set representants dels partits polítics, un ex-regidor, un ex-president d'una entitat, un periodista local, un professor universitari i, fins i tot, un investigador de la Universitat d'Stanford. Cal destacar la bona voluntat de tothom per accedir a ser entrevistats. Totes les entrevistes es van dur a terme en català, excepte la de Ciutadans, que va ser bilingüe, i la de VOX, que va ser en castellà.

Carlos García (CUP)

L'entrevista amb en Carlos va ser la primera de totes. Va fer esment a la necessitat de créixer en aquells barris de classes populars i treballadores, així com trencar els prejudicis que poden tenir alguns castellanoparlants envers la CUP i el món sobiranista.

També va parlar de la necessitat de construir nous discurs de caire més social, i que apostin decididament per l'esquerra política. L'alcaldable va incidir molt en el concepte de sobirania, en un sentit molt ampli del terme.

Destacaria que el candidat parla obertament de forces espanyolistes, de la dreta del PSC i que resideix al barri Cerdanyola, zona molt complicada per al seu partit i pel sobiranisme.

Pim Camprubí (ERC)

L'entrevista amb Pim Camprubí va tenir la particularitat de ser en format de videotrucada. Va dir que ERC no és primera força a cap zona, però sí que obté el segon lloc en gairebé tots els barris. També va fer referència al vot en funció de l'origen, i l'evolució que pot tenir en un futur el vot independentista.

El seu concepte es basa en ser l'anomenat independentisme útil. És conscient que si es vol un alcalde independentista cal augmentar els vots en els barris perifèrics.

Alfons Canela (Junts)

L'entrevista amb Alfons Canela es va realitzar en el seu despatx particular. Va parlar de la segmentació urbana que pateix la ciutat.

Va exposar que un dels enemics del català és la globalització digital, atès que la gran majoria del nostre consum per Internet és en castellà, especialment en els més petits. En aquest sentit, va fer una forta defensa de la llengua catalana. També va ser interessant quan va comentar que a Mataró no hi ha rics, sinó classe mitjana i classe baixa. Va dir que el problema de Mataró és que hi ha gent molt pobra, al costat de gent que viu relativament bé.

Destacaria que va mencionar que no és possible ampliar la base degut a que la gent vota en clau sentimental. En tot cas, segons el candidat, han de passar dècades perquè aquest el discurs dels arguments a favor de la independència pugui servir.

Carles Estapé (Òmnium Cultural)

L'entrevista a Carles Estapé es va realitzar a la seu d'Òmnium Mataró. Va ser l'entrevista més calmada de totes, les respostes trigaven uns segons a ser donades. Va abordar el concepte que Òmnium és una entitat civil que es dedica a unir a la societat catalana a través de la cultura. Va incidir en la necessitat de construir un país just.

Més que eixamplar l'independentisme, va parlar de fer-lo més proper a les zones perifèriques, i que no fos vist com una amenaça.

Destacaria que no va dubtar en dir que hi ha un tipus d'independentisme massa identitari, i que potser no han contribuït a eixamplar la base social. També va ser molt clar a l'hora de parlar de l'actual divisió entre els partits independentistes.

A mesura que passa l'entrevista, va derivant en una reflexió molt profunda, gairebé filosòfica. L'ex-president d'Òmnium pensa molt les preguntes i les respostes, i tot plegat agafa un rol intel·lectual molt interessant.

Alícia Romero (PSC)

L'entrevista amb l'Alícia Romero va ser la darrera de totes, i per motius personals, em va fer especial il·lusió.

Va explicar de la seva vinculació amb la ciutat, i va parlar dels nous populismes i del creixement de l'extrema dreta als barris obrers.

Fa un discurs de formes cordials i amables, amb una mirada *post-procés*. A més, no li agrada parlar de l'unionisme com a bloc. De fet, va dir que s'havia de tornar a l'eix ideològic en lloc de l'eix nacional. També va defensar la llengua catalana. De totes les persones unionistes entrevistades, possiblement sigui el discurs que convenceria més fàcilment a un independentista perquè deixi de ser-ho, o com a mínim, perquè voti socialista.

Arnau i Ulisses (Ciutadans)

L'entrevista a l'Arnau i l'Ulisses va ser en format videotrucada. Van al·legar rebutjar qualsevol nacionalisme. Els motius donats per ser independentista van ser adoctrinament escolar i moda, fet reflecteix un gran desconeixement del món sobiranista i les seves causes.

No els agrada parlar d'unionisme, i prefereixen el terme constitucionalisme.

Destacaria que no tenen clar si qualificar al PSC com un partit sobiranista o constitucionalista. També destacaria que la sentència del 25% en castellà els sembla injusta perquè ells defensen un sistema 50%-50%.

M'agradaria mencionar, a nivell gairebé anecdòtic, que en un moment de l'entrevista un dels joves va dir textualment: "Unes eleccions no són vàlides perquè Espanya és un país amb molta abstenció. En tot cas, s'hauria de fer una mena d'elecció que no fos per escollir representants polítics i on només es fes aquesta pregunta (en relació al suport a la independència)". Sense voler-ho, va donar suport a la celebració d'un referèndum d'autodeterminació.

Cristian Escribano (PP)

L'entrevista amb Cristian Escribano va ser molt cordial. Va mostrar respecte pels independentistes, i també va prendre un discurs centrant-se en la gestió del dia a dia, sense buscar l'eix nacional. També va dir que el català no podia ser una arma política ni tampoc la llengua dels independentistes.

Es nota que en Cristian tendeix molt cap a l'autocrítica, i no té problemes en parlar dels errors del seu partit i de l'unionisme. Va dir que els unionistes tendien molt a l'abstenció, i que això els perjudicava. També destacaria quan comenta que en les properes municipals s'ha de votar pensant en el candidat a la ciutat i no al gran líder del partit, atès que la gestió recaurà en les mans de l'individu local.

Jose Casado (VOX)

L'entrevista amb Jose Casado va ser la segona en fer-se. Va enfocar el debat en les eleccions municipals. Va parlar del cansament ciutadà, i de la necessitat de canviar d'alcalde. Va reconèixer que no era un bon resultat per part de l'unionisme, tot i que va dir que per VOX havia estat un gran resultat. També va parlar que el separatisme estava derrotat.

Contràriament al que es podria pensar, l'entrevista va ser cordial i tranquil·la, i les formes del coordinador de VOX no eren massa radicals.

Miguel Guillén

En Miguel Guillén és un polític de l'òrbita dels Comuns. Va parlar del no-posicionament d'En Comú Podem en l'eix nacional. Va dir que l'independentisme havia polaritzat a la societat. També va mencionar l'error de cert independentisme de basar-se en l'identitarisme.

M'agradaria comentar tenia ganes de fer aquesta entrevista perquè molts dels articles llegits per realitzar aquest projecte són seus.

Entenc que Miguel Guillén reivindica un sobiranisme tranquil. La indefinició dels comuns respecte la independència també és la seva indefinició.

Miquel Rey

Amb Miquel Rey, de Convergència, vaig fer l'entrevista més llarga de totes. Va recordar la història familiar, els seus inicis en política i la seva trajectòria a l'Ajuntament. És independentista per motius econòmics, i entén perfectament els dos blocs. Va fer una crítica al sistema polític català, i espanyol, així com a la manca de coneixements envers la política.

Veure possible un independentisme ampli, que se centri en les millores tangibles de la societat. Pensa que s'ha de relacionar el benestar i el bon govern amb l'independentisme. Alaba la figura de Pasqual Maragall.

Miquel Rey és possiblement la persona de més nivell intel·lectual que he entrevistat. Incideix en centrar-se en la gestió del dia a dia, però és un teòric de les ideologies polítiques. Vol que Catalunya s'assemblés més a un país nòrdic que no pas a un mediterrani. La seva visió és pròpia d'un estadista.

Remarca diverses vegades que és d'ideologia liberal, però tinc la impressió que és socialdemòcrata.

Joan Salicrú

L'entrevista amb Joan Salicrú va ser una barreja entre la sociologia i el periodisme. Va parlar que Mataró és una ciutat molt diversa, fent la metàfora que és com Catalunya en miniatura. Sap captar les diferències socials en pocs metres de diferència. Creu que l'independentisme pot augmentar els suports però fins a cert punt.

Em quedo amb la frase que va dir: "L'independentisme intenta travessar les qüestions identitàries de l'unionisme sense tenir en compte les seves pròpies qüestions identitàries".

Va reconèixer que s'estava forjant un nou independentisme més empàtic i capaç d'entendre les diferències. Va parlar de construir noves majories. Va mencionar el concepte del "*wishful thinking*", la voluntat de creure una cosa que no està succeint.

Toni Rodon

Toni Rodon és la persona que possiblement sàpiga més sobre els resultats electorals de Mataró. No comparteix la idea de dues realitats, sinó que creu que hi ha tres.

Explica que si l'independentisme vol arribar a ser majoritari ha de governar bé. Comenta que això a Mataró no s'ha fet. És interessant quan diu que no s'han de veure determinades zones com a hostils pel simple fet que no t'hagin votat mai. Proposa d'emetre cartells i publicitat en castellà i àrab. No està d'acord amb la relació entre independentisme i renda, i ho demostra amb un estudi.

El polític empra un vocabulari molt tècnic, i parla de molts conceptes amb els quals no estic familiaritzat. És un gran analista de la realitat electoral de la ciutat, i, sense mullar-se, proposa unes accions concretes a realitzar molt coherents.

12. CONCLUSIONS DEL PROJECTE

Les conclusions que es poden extreure del projecte “*Mataró, una ciutat multipolar*” són molt diverses. De la primera part del treball, es pot observar que Mataró és una ciutat de forts contrastos políticament. Gairebé tots els partits tenen una gran oscil·lació en funció del barri. Tant l’independentisme com l’unionisme passen de ser hegemònics a residuals depenent de la zona.

L’explicació, més enllà de paràmetres concrets, ha estat la confecció de les ciutats metropolitanes. La ciutat de Mataró s’ha configurat d’una manera segmentada. En els darrers temps les fronteres comencen a ser més difuses, però a grans trets, el dibuix és el mateix.

En relació a la pregunta inicial, la hipòtesi que “Mataró és una ciutat dividida electoralment, amb barris que voten opcions contraposades” és certa. De fet, crec que qualsevol persona sense coneixements previs que faci una visita als diferents barris de la ciutat pot adonar-se que dins una mateixa ciutat hi ha realitats molt diferents, gairebé contraposades.

En relació a la proposta del sobiranisme, es pot concloure que per tal d’esdevenir majoritari a la ciutat cal enfocar el discurs en un sentit més social i no tant sentimental.

Certament, tots els processos sociològics són molt complexes, així que ningú afirma que la proposta elaborada pugui tenir èxit. De fet, la part del nou enfocament del sobiranisme ja s’està realitzant i ha tingut un èxit parcial, com a mínim, de moment.

Possiblement, la lluita per si l’independentisme és un 49% o un 53% és estèril, perquè no permet sortir del marc mental del 2017. Això no vol dir deixar de ser independentista, sinó que la idea d’una Catalunya sobirana s’ha de reformular, repensar i reorganitzar en base a uns paràmetres diferents.

Sobretot, si els sobiranistes volen créixer de nou, han de tornar a la il·lusió i l'acció propositava que els va permetre ampliar la base. Aquest període va transcórrer entre el 2012 i el 2017. La repressió segurament va espatllar el cicle positiu de l'independentisme, però en cap cas això suposa una victòria ni una derrota.

I de les entrevistes, potser, em quedo amb la idea col·lectiva que cal construir noves majories que permetin establir les bases del nou cicle polític que viurà Catalunya.

13. WEBGRAFIA

- ACM. (1 / 12 / 2016). *Debats metropolitans*. Recollit de acm.cat:
https://www.acm.cat/sites/default/files/publicacions/fixers/lilibre_debats.pdf
- Ajuntament de Mataró. (2021 / 2 / 14). Recollit de www.aplicacions.mataro.org:
https://aplicacions.mataro.org:444/GeoMat/Eleccions/Eleccions_parlament_2021/
- Aznar, L. (1 / 10 / 2020). *L'independentisme no ha d'anar als barris: ha de ser-hi*. Recollit de elcritic.cat: <https://www.elcritic.cat/entrevistes/marcelmauri-lindependentisme-no-ha-danar-als-barris-ha-de-ser-hi-66966>
- Bertomeu, Q. (27 / 9 / 2020). *L'àrea metropolitana, el somi (impossible?) de l'independentisme*. Recollit de ara.cat: https://www.ara.cat/politica/area-metropolitana-somni-impossible-independentisme_1_1047144.html
- Capgròs. (1 / 9 / 2017). *La plana major de l'independentisme desembarca a Rocafonda*. Recollit de capgros.com:
https://www.capgros.com/actualitat/mataro/la-plana-major-de-l-independentisme-desembarca-a-rocafonda_710690_102.html
- Capgròs. (17 / 10 / 2019). *Especial Ciutat 2019*. Recollit de capgros.com:
<https://es.calameo.com/read/004473046fea8d7fde017?bkcode=004473046fea8d7fde017>
- Capgròs. (15 / 2 / 2021). *L'independentisme puja més d'un 4% a Mataró tot i perdre 10.000 vots*. Recollit de capgros.com:
https://www.capgros.com/actualitat/mataro/independentisme-puja-mes-4-mataro-tot-perdre-10000-vots_802017_102.html
- Castané, S. (26 / 1 / 2018). *Els que viuen al centre de les ciutats són més independentistes que els de la perifèria?* Recollit de www.perfilciutat.net:
<http://www.perfilciutat.net/articulos/els-que-viuen-al-centre-de-les-ciutats-son-mes-independentistes-que-els-de-la-periferia>

- Cía, B. (21 / 2 / 2021). *El mapa de las elecciones catalanas*. Recollit de elpais.com: https://elpais.com/espana/2021-02-20/el-mapa-de-las-elecciones-catalanas.html?event_log=oklogin
- Creus, J. (5 / 3 / 2020). *Cornellà*. Recollit de naciodigital.cat: <https://www.naciodigital.cat/opinio/21088/cornella>
- El Periódico. (sense data). Recollit de elperiodico.com: <https://www.elperiodico.com/es/graficos/politica/estructura-cup-izquierda-independentista-19450/>
- ERC. (sense data). *Història d'un partit*. Recollit de esquerra.cat: <https://www.esquerra.cat/ca/historia-partit-esquerra-republicana-erc>
- Fernàndez, S. (14 / 2 / 2021). *El PSC guanya les eleccions a Mataró*. Recollit de capgros.com: https://www.capgros.com/actualitat/mataro/psc-guanya-eleccions-catalanes-mataro_802010_102.html
- Font, M. (12 / 12 / 2017). *10 zones especialment hostils per a l'independentisme i que poden ser clau el 21-D*. Recollit de elcritic.cat: <https://www.elcritic.cat/dades/deu-zones-especialment-hostils-per-a-lindependentisme-i-que-poden-ser-clau-el-21-d-12178>
- Font, M. (15 / 2 / 2021). *El PSC recupera l'àrea metropolitana de Barcelona, on l'independentisme aguanta i VOX irromp amb 100.000 vots*. Recollit de publico.es: <https://www.publico.es/public/psc-recupera-l-area-metropolitana-barcelona-on-l-independentisme-aguanta-i-VOX-irromp-amb-100000-vots.html>
- Francesc Bigorra, M. E. (15 / 2 / 2021). *Què han votat els teus veïns?* Recollit de ccma.cat: <https://www.ccma.cat/324/que-han-votat-els-teu-veinsa-el-resultat-de-les-eleccions-del-14f-carrer-a-carrer/noticia/3077477/>
- Gencat. (14 / 2 / 2021). Recollit de eleccions.gencat.cat: <https://eleccions.gencat.cat/ca/resultats-electorals/#!/dades?tipusProces=A&proces=A20211#dades>

- González, S. (8 / 6 / 2008). *Guia per entendre l'univers dels comuns*. Recollit de naciódigital.cat: <https://www.naciódigital.cat/noticia/156687/guia-entendre-univers-dels-comuns>
- Guillén, M. (23 / 9 / 2019). *Nivell de renda i suport a l'independentisme a Mataró*. Recollit de capgros.com: https://www.capgros.com/actualitat/nivell-de-renda-i-suport-a-l-independentisme-a-mataro_721078_102.html
- Guinjoan, M. (1 / 9 / 2021). *Eleccions del 14 de Febrer: una lectura contextualitzada*. Recollit de fundacioirla.cat: 391976-Text de l'article-568242-2-10-20210910.pdf
- Junts pel Maresme. (14 / 2 / 2021). *Junts per Catalunya torna a imposar-se al Maresme*. Recollit de juntspermataro.cat: <https://juntspermataro.cat/2021/02/15/junts-per-catalunya-torna-a-imposar-se-al-maresme/>
- La riera 48. (24 / 9 / 2015). *Els vasos comunicants de l'espai no independentista*. Recollit de laria48.wordpress.com: <https://laria48.wordpress.com/2015/09/24/els-vasos-comunicants-de-lespai-no-independentista/>
- La riera 48. (22 / 6 / 2016). *L'anell del dubte mataroní*. Recollit de laria48.wordpress.com: <https://laria48.wordpress.com/2016/06/22/lanell-del-dubte-mataroni/>
- La riera 48. (16 / 2 / 2021). *L'espectacular resultat de VOX el 14F a Mataró: deu anys de vot trumpista a la ciutat*. Recollit de laria48.wordpress.com: <https://laria48.wordpress.com/2021/02/16/el-psc-guanya-unes-autonomiques-a-mataro-per-primera-vegada-des-del-2003/>
- López, O. (14 / 11 / 2022). *L'àrea metropolitana no és de Ferraz, és de la seva gent*. Recollit de líniaxarxa.cat: <https://liniaxarxa.cat/linianoubarris/opinio/larea-metropolitana-no-es-de-ferraz-es-de-la-seva-gent/>

- Martínez, L. (30 / 8 / 2015). *Cerdanyola i la independència*. Recollit de elpuntavui.cat: <https://www.elpuntavui.cat/opinio/article/62-apunt/890211-cerdanyola-i-la-independencia.html>
- Martínez, L. (30 / 8 / 2015). *La independència va per barris*. Recollit de elpuntavui.cat: <https://www.elpuntavui.cat/article/890226-la-independencia-va-per-barris.html>
- Mir, J. (23 / 5 / 2019). *Els dos independentismes*. Recollit de dbalears.cat: <https://www.dbalears.cat/opinio/opinio/2019/05/23/327457/els-dos-independentismes.html>
- Muñoz, J. (12 / 2020). *Un revolta interclassista*. Recollit de Revolta Interclassista [rendes-indep.pdf](#)
- Muñoz, J. (25 / 2 / 2021). *Ciutats de tres colors*. Recollit de www.ara.cat: https://www.ara.cat/politica/ciutats-tres-colors_1_3879027.html
- Núñez, L. (6 / 2 / 2021). *Què és la llei d'Hondt i com funciona la barrera electoral a Catalunya*. Recollit de ccma.cat: <https://www.ccma.cat/324/que-es-la-lei-dhondt-i-com-funciona-la-barrera-electoral-a-catalunya/noticia/3075680/>
- Pagès, V. (21 / 10 / 2022). *ERC aposta per créixer a les àrees metropolitanes de cara a les municipals*. Recollit de elmon.cat: <https://elmon.cat/politica/partits/erc-aposta-creixer-arees-metropolitanes-municipals-504438/>
- Palà, R. (17 / 11 / 2014). *L'amarga victòria del Sí-Sí*. Recollit de elcritic.cat: <https://www.elcritic.cat/opinio/roger-pala/lamarga-victoria-del-si-si-13482>
- Peña-López, I. (1 / 12 / 2021). *L'independentisme ha de percebre's com un instrument útil de progrés, al marge de les adscripcions polítiques*. Recollit de fundacióirla.cat: <https://irla.cat/wp-content/uploads/2021/12/eines42-article-forum-rovira-ismael-penalopez.pdf>

- Picazo, S. (14 / 7 / 2015). *Els independentistes del cinturó roig (que no votaran la llista unitària)*. Recollit de elcritic.cat:
<https://www.elcritic.cat/opinio/sergi-picazo/els-independentistes-del-cinturo-roig-que-no-votaran-la-llista-unitaria-13831>
- Picazo, S. (4 / 12 / 2017). *Hi ha un gran desconeixement del que està passant, a la perifèria no existim*. Recollit de elcritic.cat:
<https://www.elcritic.cat/entrevistes/montse-santolino-hi-ha-un-gran-desconeixement-del-que-esta-passant-a-la-periferia-no-existim-11873>
- PSC. (sense data). *Història del PSC*. Recollit de socialistes.cat:
<https://www.socialistes.cat/es/historia/>
- Rodon, R. R. (1 / 6 / 2018). *L'evolució de l'espai constitucionalista a Mataró*. Recollit de lariera48.wordpress.com:
<https://lariera48.wordpress.com/2018/06/01/levolucio-de-lespai-constitucionalista-a-mataro/>
- Rodríguez, J. (28 / 12 / 2017). *Independentisme metropolità*. Recollit de elpuntavui.cat: <https://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/1311718-independentisme-metropolita.html>
- Rodríguez, J. (18 / 10 / 2018). *Eixamplar la base?* Recollit de elpuntavui.cat:
<https://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/1485747-eixamplar-la-base.html>
- Rodríguez, J. (2 / 1 / 2018). *O serem metropolitans o no serem*. Recollit de naciodigital.cat:
<https://www.naciodigital.cat/elpatidescobert/opinio/16876/serem-metropolitans-no-serem>
- Sanjaume, M. (28 / 12 / 2021). *Un independentisme més científic*. Recollit de elcritic.cat: <https://www.elcritic.cat/opinio/professor-lector-de-teoria-politica-de-la-universitat-pompeu-fabra/un-independentisme-mes-cientific-114251>
- Sierra, E. (28 / 9 / 2021). *Catalunya por dentro (12): El voto clave de la inmigración de los sesenta*. Recollit de lavanguardia.com:

<https://www.lavanguardia.com/politica/20120928/54351998059/catalunya-desde-dentro-12-por-enric-sierra.html>

Tardà, J. (4 / 7 / 2019). *Estratègies independentistes en 'territori hostil'*. Recollit de eltemps.cat: <https://www.eltemps.cat/article/7626/estrategies-independentistes-en-territori-hostil>

Toni Rodon, J. S. (22 / 5 / 2021). *10 anys de la irrupció de PxC: els fonaments de l'actual fenomen VOX*. Recollit de lariera48.wordpress.com: <https://lariera48.wordpress.com/2021/05/22/10-anys-de-la-irrupcio-de-pxc-els-fonaments-de-lactual-fenomen-VOX/>

Tot Mataró. (8 / 11 / 2006). *Un vot, no vot: el valor de l'abstenció*. Recollit de totmataro.cat: <http://www.totmataro.cat/especials/reportatges/item/8073-un-vot-no-vot-el-valor-de-l-abstencio>

Tugas, R. (16 / 3 / 2013). *Objectiu del sobiranisme: vèncer a l'Àrea Metropolitana*. Recollit de ara.cat: https://www.ara.cat/politica/objectiu-vencer-larea-metropolitana_1_2326657.html

Tugas, R. (4 / 10 / 2015). *El sobiranisme inicia l'assalt metropolità per consolidar la majoria*. Recollit de ara.cat: https://www.ara.cat/premium/lindependentisme-lassalt-metropolita-consolidar-majoria_1_1798118.html

Tugas, R. (18 / 2 / 2021). *Què voten els barris més rics i més pobres de les ciutats catalanes?* Recollit de naciodigital.cat: <https://www.naciodigital.cat/noticia/216092/voten-barris-mes-rics-mes-pobres-ciutats-catalanes>

Vallespín, I. (21 / 12 / 2015). *L'àrea metropolitana es resisteix a l'independentisme*. Recollit de elpais.com: https://elpais.com/cat/2015/12/21/actualidad/1450704149_612890.html

